

nomib? q̄ a viris sapientissimis differunt.
Grecorū vero regione innumerē corruptiōes
inuasere. rerū memoriā delentes Qui autē
nouas cōstruētōes cōuersationes omniū se
p̄cesse credidere. Sicut q̄ etiā sero. et vox
natiuā potuerit agnoscere literarū Nam
āriquissimū garū vsum habuisse credit̄
A pheniāb? et a Cadmo se didicisse gloriānt̄
Sed neq̄ illo tpe poterit aliq̄s demonstrare
seruata cōscripōne neq̄ in templis neq̄ in
publiis amathematib? hūis. qm̄ etiā de troianis
rebus ubi tor ānis militatū est. Postea mlti
questio atq̄ conuenāo facta est. Vtrū litteris
vsi sūt Et magis veritas obtinuit. eo q̄
vsius modernarū litarū illis fuisset cōgnitō
Constat autē qm̄ apud grecos nulla iuēt̄
absolue cōscripō poemate. homeri vetus
tior Et hūc etiā post bella troiana fuisse
manifestū ē Et ante neq̄ hūc lētis sūt poēma
reliquisse. sed tantib? memoria reseruati.
postea fuisse compositi. et p̄terea multā in
eo conspici dissonantiā Qui autē historias
apd̄ eos cōscribere tēptauerit. id ē hi qui
Circadmōmilesiū. et Nausilaus argiuus.
et post hūc quicūq̄ alij fuisse referūt Paululū
tēp? p̄sram apud hellaniā miliaā p̄cesse
Et eos etiā qui de celestib? et diuinis p̄mit̄
apud grecos philosophari. idē Phereade
syrū et Pythagoram et Thaletem oēs cōscri
dier̄ confitent̄. egyptioz et chaldeoz fuisse
discipulos. et breuiter cōscripsisse q̄ a grecis
om̄ antiquissima iudicant̄. ita vix ea
credat̄ ab illis fuisse cōscripta Quō ergo
nō est irrationabile. vt tali factū vegerent̄
greci. tanq̄ soli sciant vetera et veritate
eorū sub scrupulositatē de antiquis nō ab
ipsis cōscriptorib? facillime discant. q̄ neq̄
firmiter scientes aliquid cōscripsere. sed
q̄ vnusquisq̄ opinat̄ est hoc studuit expla
nare Vnde etiā libris suis alterutros ac
guūt. et valde cōtraria ex reb? eisdem
nō piger edistere Sed ego vidē hōme poso
et hūc esse sup̄fluū si ex planare voluero.
quantis quidē lonis hellaniā ab Agesilao
de genealogiis discrepat. et quāto inquit
Herodotū corrigat Nausilaus Aut quomō
Ephorus q̄dem hellaniā in plurius ostendit
esse mendacē Ephorū vero timens Timeū
q̄ post illū fuisse herodotū vero cūcti. sed
neq̄ de singulis cū Antiocho. et Philisto
aut timens concordare dignat̄ ē Neq̄
vrius de antiis hi qui attidas cōscripsit.
aut de argoliis. qui de argis historiā p̄tulere.

alterutros cōsecuti sūt Et quid oportet dicere de
ciuitatib? breuib?q̄ reb? qm̄ de milia
persica. et his que in ea gesta. tantū vni
p̄batissimi discordasse noscūt In multis autē
etiā Thugydides tanq̄ fallax accusatur licet
scrupulosissima secūdu se historiā cōscripsisse
videat̄ Cause vero hui? dissonantie mille
forsan. et alie queere voluntib? apparebūt
Ego vero duab? q̄s dicitur sūt. maximā hui?
sūtā diuersitatib? ascribo Et quidē p̄mū
dico cam que mihi prior esse videt̄ Id est
eo q̄ ab imtio nō fuisse studiū apud grecos.
publicas de his q̄ sūt agūt p̄ferre cōscripōis
hoc etim p̄cipue et erroze et potestatis menti
endi potestis vetus aliquid volentib? scripi
tare concessit Nō em̄ solūmodo apud alios
grecos publica cōscripō ē neglecta Sed neq̄
apud ipsos Athenienses quos terri genas
esse dicit. disciplineq̄ cultores aliquid huius
modi reperit Sed publicarū literarū anti
quissimas esse dicit leges. que a dracone
eis ex pheniāb? sūt cōscripte ante modicū
tēp? tyrāmidis p̄sistrati De arcadib? autē
in antiquitate gloriāntib? qd̄ oportet dici
Vix em̄ isti et postea literis eruditi sūt Cū
ergo cōscripō nulla p̄poneret̄ que et
discere voluntib? edoceret. et mentientes ar
gueret. multa inter alterutros cōscripōes
discordia generata est Qm̄ qui ad p̄fari
bendū se preparabāt nō studiū veritatis
exhibuer̄. licet hec p̄missio semp habeat̄
in promptu. sed vborū magis habere placidē
maximā Et quē admodū laudari se in hoc
sup̄ alios estimaret. ad hoc pot̄ semet ipsos
aptabāt Aliqui vero ad fabulas sūt cōuersi
Aliqui autē ad grām aut ciuitates laudātes.
aut reges Alij semet ipsos ad accusandas
causas aut cōscripōes tradidere In hoc se
forte p̄habiles estimātes. et om̄no hoc agētes
quod historie nimis aduersū est Vere siq̄dē
historie modicū est. si eisdem reb? d̄nes
eadem dicit̄. atq̄ cōscribant̄ hi vero cū quēdā
aliter cōscriberēt. q̄ alij tūc se putabant om̄
veraciorē ostendi Quapropter causas q̄dē
verborū et calliditatis eoz reddere nos grecas
oportet Nō autē de antiq̄ historie veritate
et maxie de reb? p̄cie vnusquisq̄ p̄ouāe
Qm̄ vero Aegyptiis et Babiloniis ex lon
gissimis olim tēporib? circa cōscripōes
diligentia fuit. qm̄ sacerdotib? erat cūctū
et circa eas ipsi philosophabant̄ Chaldei
vero apud Babilonios. et q̄ p̄cipue grecas
immixti vsi sūt pheniās literis circa disse

sanones vite, et communium operu tradiaone :
 Dū cōsentiat ōnes tacendū hoc puto De
 nōis vero pgenitorib' quia eandē quā pōiti
 habuerūt in cōscriptiōib' sollicitudinem
 desino dicere. etiā pōitiōē pontificab' et pphet'
 hoc imperātes Et q' vsq' ad nra tēpora cū
 multa integritate seruatiū est. si oportet au
 denti' eāā seruabit' Conabor breuiter edoce'
 nō em̄ solūmodo ab imitio pbatissimos viros
 et inde placatione pparatos ad hec execenda
 constituerūt Sed quaten' etiā gen' sacerdotū
 sine p̄mixione purūq' cōsisteret p̄uiderūt
 Oportet em̄ eū qui sacerdotū habiturus
 est. ex eiusdē gentis nasci muliere. et neq' ad
 pecunias. et neq' ad honores inspicere Et de
 hoc p antiquā lineā et multis testib' p̄bare
 Quod scilicet agim' nō solū in ipsa iudea.
 sed vbiq'q' nostri generis cōstitutio reperit'.
 etiā ibi integritas ista seruata cūq' nuptias
 sacerdotū. hoc est in Aegypto et Babilonia
 et quorūq' terrarū orbe quilibet de sacerdotū
 genere sūt dissi Mūtūt em̄ in iherosolymā
 cōscribentes a p̄tē nomē nupte. et antiq'ū
 pgenitorū quicūq' hui' rei testimonia p̄bue'
 Si autē bella proueniāt sicut iam crebro
 factū est Dū antiochus epiphanes ad nram
 venisset regionē et pompeius magn' et Quīntili'
 varus. et p̄cipue nōis gesta tēporib' tūc
 hi qui de sacerdotib' sup̄sūt. et antiquis
 literis iterū nouā cōstitūt et p̄bant mulieres
 q' velinquit'. Nō em̄ ad captiuas accedūt alie
 ingenarū cōsortia formidātes Indiciū vero
 integritatis hoc maximū est. q' pontifices
 apud nos a duob' milib' annis de nominati
 filij a p̄tē cōscripti sūt His autē qui p̄dici sūt
 si quid p̄uaricant' interdicit'. ne vel ad altare
 accedāt. vel alia sanctificatione fungantur.
 Recte siquidē potius autē necessarie. aī neq'
 cōscribendi potestas oib' data. neq' alia sit
 in discreatione discordia Sz solūmō p̄phetis aīāsi
 ma quidē et v̄terrima scāidū inspiracionē
 factā a deo cognoscentib' Alia vero scāidū se
 facti sūt facti palā cōscribentib' in finiti libi
 nō sūt apd nos discordantes. et sibi met repug
 nantes. sed solūmodo duo et. xx. libri habētes
 t̄pis totius cōscriptiōē. quoz iuste fides ad
 m̄itit' horū ergo quūq' quidē sūt Moyses
 qui natiuitatis cōtinēt. et hūane generacionis
 tradiaone habent vsq' ad ei' mortū. hoc tēp'
 de trib' milib' annis paululū min' est A morte
 vero Moyses vsq' ad Artaxerxem p̄sarū regē
 qui sūt post Ferrem. p̄phete post Moysen et
 que scāidū eos sūt gesta cōscripserūt in tredecim

libris Reliqui vero q̄tuor hymnos idē et
 vite hūane noscūt p̄gnora cōtinere Ab
 Artaxerxe vero vsq' ad nra tēp' singula
 quidē cōscripta nō em̄ priori sili fide sūt
 habita. eo q' nō fuerit certa successio p̄phetaz
 Palā nāq' est ipis opib'. quē admodū nos
 p̄tis literis credim'. tanto nāq' scāidū
 iam p̄uero neq' adiret quicūq' aliq's. nec
 auferre. nec transformare p̄sūp̄sit Sib'
 etiā insertū est mox et prima generacione
 iudeis hec diuina dogmata nōiare. et i
 his vtiq' p̄manere Et p̄terea si oporteat
 mon libenter Jam itaq' multi captiuozū frequēter
 tormētis affecti sūt. et mores viciis i theatris
 sustinuer. ne vllū vbi cōta leges admittēt.
 aut cōscriptiōnes habitas violaret Quis
 grecorū aliquid tale percipit est. qū neq'
 fortuitam sustinere lesionē volūt. licet oīa
 apud eos scripta destruat' Verba em̄ her esse
 p̄uēt scāidū cōscribentū volūtates exposita
 Et hoc iuste etiā de antiquis sapiūt. qm̄ ali
 quos nūc quoq' vident. p̄sumētēs de his
 reb' cōscribere quib' nec ipsi interfuer.
 neq' credere scientib' acquiescūt Demq' de
 bello quod apud nos cōgit nup' quidam
 historias cōscribentes ediderūt Dū neq'
 ad ea loca venerūt. neq' in p̄ximis rerū
 gestarū fuerit Sed ex auditu quedā pauca
 componentes impudenter semetip̄os vidēt
 historie nōie iacitare Ego vero et ex oī bello
 et que ibi partialiter gesta sūt verā
 descriptionē feci. dū ipse reb' oib' interfueri
 Dix' etiā apud nos galyleorū evā. donec
 fuit defendendi facultas Contigit autē ut
 caperet a romanis et habētes me Vespasian'
 et Titus in custodia vniuersa sp' i sp̄icere
 faciebāt. primo quidē de vincio. postea vero
 solutus sū Titō ab alexandria p̄ter obsessio
 nē iherosolymorū directus sū. eo tēp' nihil ē
 gestū q' meā potuisset latere noniā Nam
 videns romanorū exercitū vniuersa sub
 diligentia describebā Et ea que nūc abāt
 ab his. q' semetip̄os tradebāt. ego solus
 integritis intelligens disponebā Deinde roma
 rome tēpus vniuersis habens. oī iam
 negotio p̄parato vsus aliquib' cooperātib'
 mihi p̄ter eloquētiā grecā rerū erudiaone
 exhibui Tanta mihi sc̄aritas affuit veri
 tat'. vt primos om̄ū impatores belli Vesp
 asianū et Titū testes nō exposcerem Primū
 nāq' illis obruli libros. et post illos multis
 quidē romanorū qui bellis interfuer.
 plurimis vero rāoz eos etiā venūdidi.

qui greca sapientia videbatur imbui. quorum
est Julius Nephelus Herodes honestissimus
et ipse admirabilis rex Agrippa Ista quaedam
vniuersi testimonium phibere. quod veritatem dili-
gens excolui. non reprimens forsitan. aut
tacens. si quid gestorum pignoranam. aut
per gratiam commutauit. aut pretermisi Quidam
vero prauis homines de uogre mee historie
sunt conati tamquam in scholis adolescentium
propositum exercentes. et a curisacionis inspi-
rate. atque detractionis facientes opus ad
oporteat illud sciri. quod quod conuenit pmittere
alios rerum ueracium tradidit Ipsi prius
hec nosse certissime. aut rebus gestis adhe-
rendo. aut absentibus consulendo Quod
ego precepit circa uerum me credo fuisse
negotium Antiquitatis namque libros sicuti dixi
ex voluminibus sacris interpretato sunt. ad
esse genere sacerdos. et patriarum illarum
sapientiam literarum Historiam uero belli conscripsi
multarum quidem actionum ipse operator. pluri-
marum uero inspector existens. et omnino
eorum que dicta uel gesta sunt nihil ignorans
Quid ergo non promeres quilibet existima-
bit eos qui aduersum me nituntur de ueritate
contendere Qui licet imperator commitem
legisse dicatur. non tamen nostrorum repugnan-
tium rebus interfuerit. De rebus itaque necessa-
riam feci descriptionem. significare uolens
facilitatem eorum qui historiam scribere com-
promittunt. Et sufficienter sicuti reor palam
faciunt. quod conscripserunt rerum apud barbaros
potius solentior. quam apud grecos est Volo
paululum primitus disputare aduersus eos
qui contendunt nouella esse mentem conuersa-
tionem. eo quod nihil de nobis (ut aiunt illi) dictum
sit in scriptoribus grecis Deinde testimonia
antiquitatis et aliorum litteris exhibebo. et
eos qui meo blasphemant generi. ualde ipsos
uacane blasphemare monstrabo Nos igitur
neque regionem maritimam habitam. neque
mercatorum cognationem neque per hoc alte-
ruris peregrinationibus fatigantur. Sed
quod me ciuitates procul a mare posite.
regionemque uerberant possidentes. In ea
assidue laboramus precepit circa filiorum
num trimeta studentes. legum custodiam.
et traditionem pietatis totius opus uice
necessarium iudicamus. Cum adsit igitur his
quod predicta sunt conuersacionem meam etiam uita
remotior. Nihil fuit in antiquis temporibus
quod faceret nobis pmissionem grecorum.
sicut egyptus inuicem quod ab eis remittuntur.

et ad eos uersus introducantur Et iterum habi-
tatoribus phemae maritime studentibus
circa contractus. atque negotia amore pacem
requisita Sed neque latrocinia sicut quidam
alii uacillare. aut amplius habere conuiscetes
patres mei ad bella conuersi sunt. licet regio
mea multa milia uirorum fortium possideret.
Phemias ergo propter negotia ad grecorum
prouinciam nauigantes repente sunt agniti.
et per illos egypti. et omnes a quibus ad grecos
honore deuehebatur inuenta maria pstantes
Medi uero postea. atque per palam in asia
regnauerunt. et usque ad alteram epirum per
militauerunt Graecis autem propter uiam tatem.
et scythiam ab his quod portum nauigant
cogniti sunt. et omnino uniuersa iuxta mare.
uel orientale. uel hesperium habitans aliquid
conscribere uolentibus cogniti facti sunt. Qui
uero superi habitabant. et paul a maribus milibus
sunt reprobis ignorati Et hoc apparet etiam
circa europam contigisse. quod de romanorum
ciuitate tam longo tempore adepti potestate.
tantasque causas belli conuenit. Neque hero-
dorus. neque Thucydides. nec ullus qui fuit
cum istis fecit aliquam mentionem Sed sero-
tandem. et uix ad grecos potuit eorum. De
galathis enim et hyperboreis sic ignorauerunt
hi qui putant subtilissimos conscriptores
quorum est Ephorus ut uiam ciuitate esse
arbitraretur hyperboreas Qui tantam partem
hesperie terre noscunt inhabitare. Et neque
morem eorum qui sunt apud eos. uel qui
dicuntur tamquam sic uentibus referre presumunt
Quis uero ignorantie ueritatis est. eo
quod procul ab essent Ut autem falsa conscriberent.
eos uellent uideri aliquam apli ab aliis
retulisse Quod ergo mirari deat. si neque
mea gens plurimum erat certa Neque ad
scribendum de se aliqua dedit occasionem. Et
ita constituta procul a mari. et ita conuersi
deliberans Pone igitur nos argumens uti
uelle grecorum. Quia non est gens eorum
antiquam eo quod neque in meis voluminibus de eis
sit aliquid dictum Nonne omnino deuidebant
causas huiusmodi a me probatas. et testes
uicane regionis adducit antiquitatis sue.
Igitur ego hoc cognabor effirere. Aegyptus
et semitas precepit testibus uicane. cum nullus
eorum potuerit tamquam falsum accusare testimo-
nium. Et uidentur maxime circa nos trimina
in totum quidem omnes egypti et phemiam uero
Tyrus De chaldeis autem nequaquam hoc dicere
potero. quoniam et generis mei principes constituti

fama puar

9

sunt. et propter cognationem in descriptionibus suis
 meminere iudeorum. Cui vero fidem de his
 prebuerit. et blasphemias falsas ostendero.
 tunc etiam Graecorum descriptores memorabo.
 qui iudeorum facta memorant. ut neque huius
 modi occasio relinquatur in iudeis nobis sancte
 continentis. Inchoabo autem primitus a litteris
 Aegyptiorum quas non arbitrantur commendare
 que manent. Manetho itaque genere vir
 Aegyptiorum graeci disciplina patriarpatibus
 sicut palam est. scripsit etiam voce helladica
 paterne religionis historia ex sacris sicut
 ait ipse interpretatus libris frequenter arguit
 herodotum in Aegyptiis ignorantem mentis.
 Ipse quidem Manethon in secundo Aegyptiorum
 her de nobis scripsit. Nonam vero etiam ser-
 monem eius tanquam testimonium iure platini.
 honorabile nomen sub hoc nescio quid deus
 inspiravit. et propter spem ex partibus orienta-
 libus homines genere ignobiles adepti fiducia
 impuina Castrametati sunt. Et facile
 ac sine bello eam potenterque ceperunt
 et principes eius alligantes de cetero civitates
 crudeliter instendere. et deorum templa vertere.
 Circa omnes vero propinqua loca temerissime
 ubi sunt alios quidem perimentes. aliorum vero
 et filios et coniuges ad servitium redigentes.
 nonissime vero et unum regem ex se ferre.
 cui nomen erat sualius. hic in mensura
 veniens superioris inferiorumque primam
 dividens castra in oportunos respiciens
 locis. Magne etiam parvas manu ut orientales
 prospiciens. quam astrum aliquam plus
 valentes erant desideraturi regnum eorum
 invadere iuvenies autem in nomine suavi
 civitate oportunitissima positam quae ad
 orientem Sulastis fluvium appellatur a
 quadam antiqua thelogia euras hic
 fabricatus est et miris modis communiavit.
 solomnis ibi multitudinem armatorum usque
 ad ducenta quadraginta milia virorum
 eam custodientium. hic autem messis tempore veniebat
 tam ut frumenta meteret et mercedes
 asolveret quia ut armatos per terram
 extrinsecum diligenter exaret. Cui
 autem regnasset decem novem annis vici prius
 est. Post hunc autem regnavit alter. quatuor
 et xl. annis. Dion nomine. Post quem alter
 apachas sex et xxx. annis et mensibus septem
 Deinde et aposis unum et sexaginta. et sam-
 nas quinquaginta et mensibus uno. Post
 autem omnes Aes novem et xl. et mensibus
 duobus. Et isti quidem sex apud eos fuerunt

primi reges debellantes super et marie egypti
 radicem aperire cupientes. Vocabatur
 autem dicitur genus eorum Seso. hoc est reges
 pastores. sed in sed a sacrarum linguarum
 regem significat. Seso vero pastorem sine pasto-
 res et simonem eorum eloquii et tantum depositum
 iuvenit. hysesos quidem vero dicit eos arabas
 esse. In alijs autem exemplaribus non reges
 significari comperi per appellationem hys.
 sed e contrario diverso captivos declarari
 neque pastores hys est rursus egyptiaca
 lingua. et hac quae unguis sono profertur
 captivos aptos significat. et hoc potest
 veri sibi mihi videtur. et historie antique
 conveniens. Nos quod quae praedicti reges.
 et eos qui pastores vocabantur. et qui ex eis
 fuerunt obrinuisse egyptum aut annis. xi. et
 quingentis. Post haec autem regnum thebandis.
 et alteri egypti factum dicit super pastores
 invasionem. et bellum maximam et longentium
 eis illatum. Sub rege vero cui non levat alis
 fragmentos victos dicit esse pastores. et
 alteram quidem universam egyptum perdidisse.
 Inclusos autem in locum hunc mensuram terre
 vharum. xi. milium. cui loco non est aurum
 Nunc manetho dicit omnes maximo muro
 atque robustissimo circumdedit pastores. quatuor
 et omnes possessionem mittit hanc sil et pda
 sua filium vero alius fragmentos thufosim
 dicit Conatum quidem eos per possessionem capere.
 et fortiter autem quadringentis. lxx milibus
 armatorum eorum muris exhibuisse. Cui vero
 obsessionem despasset. pacta cum eis fecisse. ut
 egyptum relinquere quo vellent innoxios
 abiret. Illos vero hys promissionibus impetratis
 autem omni domo et possessionibus non minus ducenta
 xl milia numero ex egypto per secerit in syria
 iter egisse. et metuentes assyriorum potentiam. tunc
 cum illi asiam obtinebant in terra quae nunc iudea
 vocatur civitate edificasse. quatuor millibus hominibus
 sufficere potuisset. eamque hic osolyman vocitasse
 In alio vero quodam libro egyptiorum manethon
 hac ipsa gente et quae vocabatur pastores in sacris
 suorum libris captivos adscriptos rectissime
 dixit. Nam antiquis progenitoribus nostris pastores
 erat. et pasuall hunc vocantur in
 pastores. Sed et captivi non irrationabiliter
 ab egyptis sunt. quam progenitor noster ioseph dicit
 ad regem egyptiorum se esse captivum et freres
 egyptum posterius evocavit rege percipiente
 Sed de his quidem in alijs ex ammanocis subtilius
 faciem. Nunc autem huius antiquitatis per dicitur testes
 egyptos rursus quo se habeat verba Maneth

hōis circa ordinē tēporū apte describā, sic
enī ait. Postq̄ egresso est ex egypto p̄ls pastoz
ad iherolimā. expulsoz eozū rex themusis
regiut post h̄c ānis .xxv. et mēsis b̄. iij.
et defūct̄ est. Assūpsit regnū fili⁹ theobro
ānis .xiii. hui⁹ aut̄ amenosis ānis .xx. et
mēsis .x. Misris aut̄ .xij. et mēsis .x.
Mafumthuisis .xxv. et mēsis .x. Et musis
aut̄ .x. et mēsis .v. Amenosis vero .xx. et
mēsis .x. Quis vero .xxvi. et mēsis .v. Hui⁹
aut̄ filia Nāthies .xij. et mēse vno Rathotis
vō fē. Nāthieridis aut̄ .xij. mēses. ij. Armes
vero .xij. et mēse vno Armesis aut̄ vni. et
mēses tres. Armesis Armesisimian⁹ vero
sexaginta sex. et mēses duos. Amenosis .xx.
et mēses sex. Sedhosis aut̄ equestre ⁊ nauale
vtrū h̄ns fēem quidē Armes paratore
egypti cōstituit. et oī ei alia regnāte otulit
p̄tate tātūmō aut̄ diademate vt̄ phibuit.
et ne reginā matre filiozū opprimeret ⁊ pauit
et vt̄ abstineret etiā ab alijs regalib⁹ cōtribuis
h̄ste vero ad ḡptū. ⁊ phemā. et r̄us sus cōtra
assyriōs. atq̄ medos castrametaz vniuersos
q̄dē alios ferro. alios sine bello terrore magno
vtrūq̄ subiret subiugauit. his vero felicitā
tib⁹ eleuato cōfidentia mēdebat. oriētales
vrbes. ac p̄tānas subuertendo. mltosq̄ tpe p̄e
dente Armes q̄ i egypto fuerat deuehit.
oīa q̄taria q̄ n̄ fē agere monuerat sine
timore faciebat. Nā et reginā violenter abiecit.
et alijs cōtribuis sine p̄tate iugiter miscebat.
suasusq̄ ab amnis vtebat⁹ et diademate. et
rebellabat fē. Is vero q̄ cōstruitus erat sup
facra egyptia scribens libru Sedhosi dixit.
et aucta significans. et q̄ rebellaret ei suus
frater Armes Qui repente ad pelusū desti
nauit. et p̄tū tenuit regnū. Pūna vero
vocatā ē ex eius noīe egypti. Dicit ē. q̄ rethos
egypti vōbat Armes aut̄ fē ei⁹. Damais
her e q̄dē Manethon. In palā vō ē ex p̄dictis
ānis tpe cōputato. q̄ hi q̄ vortibāt pastozes.
id n̄ p̄gemitores ex egypto liberati. an
tres et nonaginta atq̄ trecentos ānos
hāc pūnā inhabitauere. quā dmaus ad
agros amderet. licet hūc antiquissimū Argiui
esse cōfidat. Duas igit̄ res. manethon maxias
p nob̄ egyptijs t̄is p̄stato est. p̄mā q̄dē
q̄ aliūde ad egyptū. Deinde gressu eozū
exinde im tēporib⁹ antiquissimū. ut pene
mille ānis bellū p̄dat iliaat. In his aut̄
i q̄b⁹ Manethon nō egypti litteris. sed sicut
ipse offēs ē ex fabulis quozū dā sine noīe
quoda adiecto postea particularitate h̄ redm

guā ostēdens ea sine veri similitudine esse mēdana
Sed volo ab istis rurs⁹ migrare ad ea q̄ apud
phemias de n̄o ḡne ḡscripta. et eozū testimo
declarata sūt. Imq̄ apud tyriōs mltorū
ānorū publicā littere. et cōscriptiones dilige
tissē custodit. ex his q̄ apud eos facta et iūta
gesta noscūt. que t̄n memoria digna sūt
Inter h̄c ergo cōscriptū est. q̄ i iherosolymis
edificatū ē tēplū a salomone rege ante ānos
pene .c. xliij. et mēses octo quā Tyrū archa
gimē tharodonā fabricauerē. Descripta vō
ē. apud illos cōstructio tēpli n̄i. Irom⁹ em tyrioz
rex amicus erat regi n̄i salomons patrem⁹
amicitis ei deuict⁹. Is ergo munificentia
suā exhibens ad claritatē fabricae p̄buit
Salomoni auri quidē .xx. et centū talenta
madestq̄ pulcherrimā siluā i montē qui
liban⁹ nūcipat⁹ ad amecā destrinauit ei
Quē redonauit quidē salamon alijs
q̄dē mlti reb⁹ sed etiā tra Galile regionis
que zabulon vocat⁹. P̄cipue autē eos ad
armianas sapiēcie cōcipisctia cōducit.
p̄p̄os em soluendas alterutris dirigebāt.
et melior i his salamon erat. et i alijs sapi
entior apparebat. Hatten⁹ vero seruāt apud
tyriōs epistole mltē q̄ illi scripsere adiuuā.
p̄ qua re liber est a me cōpositū litterarū a
tyris directaz vnde etiā testē p̄dicā Dion.
q̄ apud phemā historias integer vime appo
bato est. Igit̄ in phemias historias hoc modo
scribit. Abibals moriētē fili⁹ ei⁹ irom⁹ regit.
hic partēs oriētales ciuitatū amphiauit. et
vrbē ponōtē fecit ⁊ olympi iouis tēplū destruit
terre coequas locū mediū mem̄ vrbis ad
iūxit. ⁊ aureis amathematib⁹ cōronauit
Ascendens aut̄ i mlybanū siluas madit ad
tēploz edificatōz. Regē vero iherosolymoz
Salomonē misisse dicit ad iromū q̄dā
enigmata. et poposisse ab eo solutiōnē adiacēs.
ut q̄ nō possit discernē penitū solutiū p̄soluēt
Cōfessusq̄ iromū nō se posse p̄soluēt p̄positas
questiones et mltas p̄ expensis facendis
penitias cōdēnātū. Deinde ad demonū
quēdā vniū tyriū p̄positas soluisse q̄stiones.
ipsūq̄ alias p̄posuisse. quas si nō solueret
solūmodo multas rurs⁹ penitias iromū
regi cōferet. Dion igit̄ h̄mō de p̄dictis
testimoniū phibuit nob̄. Sed p̄ hūc p̄dicā
quoz. menandriū. ephesū. Is ēi singuloz
regū atq̄ cōscripsit apud grecos et barbaros
prudēs ⁊ prouit alib⁹ vniuersūq̄ locū litteris
historie veritatē p̄ndere. Scribens em de his
qui i tyro regnauerē. et de inde veniens ad

homi regi sic ait Mouete vo abibalo succit
 i eius regno fili ei? homi q vixit amib xxiii.
 hic statuit loni valde latissimū aureāq
 colūnā iouis i tēplo reposuit, & ad siluā
 lignoz p̄finsens absidit de mote q liban
 appellat? ligna redina ad regmina faciēda
 tēploz Desolūsq; ariq;ora tēpla sanū edificauit
 herculis fent erectore mense p̄nio, castraq;
 moiu aduerso tyricos minime tributa red
 dentes Quos etiā subdens sibimet denuo
 remeauit Sub hoc fuit abdemon p̄uer
 iuicms qui sy pabolas supabat, quā salomō
 hierosolymaru rex destinabat, supumē vero
 tēp? ab hoc rege vsq; ad cōstructionē archedo
 ms h?mō Mouete iromio suscepit i ei? regno
 balbagerus fili? q n̄ vixisset amib q̄dragim
 trib? septē reguit amib Post hūc abdactat
 fili? n̄ vixisset amib, xx. reguit nouē, hūc
 filij nutrius ei? m̄. pere mere Quoz semor
 metusarstatū fili? leastran reguit Qui n̄
 vixisset amib, xiiii. reguit amib xii Post hūc
 se ei? astarim? et hic viuēs amib, m̄. et. l.
 reguit amib nouē. pempto ē a frē pelletye,
 q̄ suscipies regnū mensib? iperauit octo.
 n̄ vixisset amib, l. hūc pemit tythobalus
 Asmre sacerdos, q̄ n̄ vixisset amib q̄dragim
 octo, reguit amib, xxvii. huic succit
 badzod? fili? Qui n̄ vixisset amib, xlv. reguit
 sex huic successor factū est metim? fili?
 qui n̄ vixisset triginta duob? nouē reguit
 amib huic successor fuit Pigmalion, q̄ ānos
 egit sua vim quāq; ginta sex et quib? xl.
 tenuit principatū hūc? regm āno septimo
 soroz. dydo i h̄bia ciuitate edificauit Sarche
 donam Colligē etiā tēp? a regno iromio
 vsq; ad edifiāonē sarchedomū ānorū tēū
 quāq; ginta quūq; et messū octo. Chinvero
 duodecimo āno hūc? regm i hierosolymis
 edificatū ē tēplū fir ab edifiāonē tēpli vsq;
 ad ostruāonē sarchedomū tēp? ānorū. C.
 xliij. mēsiū octo Testimo siq; d̄ pherai.
 qd apli? oportet apom? Cernit ipsa veritas
 foriter approbata et multo clari? apparet.
 qm̄ p̄dit cōstructionē tēpli progemtorū
 morū ad p̄uāā h̄ac aduētū Cū em̄ eā v̄m
 uer sum bello tenuissent. n̄c aut tēplū edificā
 opere, & h? aperte ex litteris sacris etiā a
 me in antiq;itate manifestū sūt llūc itaq;
 sūt d̄n̄da ea q̄ apud chaldeos noscūt esse
 cōscripta, et de nob? ad historā sūt delam
 Que mltā h̄ns cōcordiā cū m̄is volumib?
 etiā de alijs reb? Testis aut horū est Verosq;
 vir gñe qdē calde? notū aut eis q̄ doctrine
 eruditiōnis cōgaudet Cū de astronomia

et de chaldeorū phlosophia ipse p̄ceat cōscriptioēs
 exposuit Igit? verosq; ariq;sim? scato historias
 de facto diluuij, et hom̄ in ea corruptione sicuti
 mos ē ita cōscripsit Sil? et de arca i qua generis
 m̄i p̄cep̄s exucto est, deucta s; ea i s̄m̄itate
 montūmar memorū Deinde scribens eos q̄ ex
 noe p̄gemū sūt, et tēp? eozū adijens vsq; ad
 nabulassarū puenit. Babylomoz et chaldeorū
 regē, et hui? actiones exponens ait Cū admodū
 misit i egyptū ad n̄cam trā filiū suū Nabūcho
 donosor ai m̄lta potentia, q̄ dū rebellātes eos
 iuermisset, oēs suo subicāt iperio, et templū i
 hierosolymis cōtremāuit, auctiq; generis n̄c
 p̄llm̄ cūiferens ingrauit i babilonē Unde aiū
 tate cōigit desolari amib, lxx. vsq; ad tēū regē
 ysarū Diat autē qz tenuerit babilonē i egyptū
 spūā phemē Arabiā, v̄m̄ier sob priores chaldeoz
 babilomozū reges actionib? suis exallens ipsa vo
 ūba que verosus p̄tulit hoc modo dicta necessariō
 p̄ferenda sūt Audiens aut p̄ ei? Nabolassarū,
 qz satrapa cōstitutus in egypto i sp̄ia inferioe
 et phemā rebellaret, cū nō valeret iā ipse
 labores ferre tribuens filio suo nabuchodonosor
 etate valentē p̄t̄ quanda cecato sup eū misit
 Nabuchodonosor aut cū satrapa desertote
 cōgressus p̄uāā q̄ ab im̄io eoz fuerat ad p̄p̄
 reuocauit imperiū Eodē vō tpe cōigit p̄m̄
 ei? Nabolassarū cū egrotasset i babilonia aiū
 tate defūgi qui reguit amib, xxi. Nabuchodo
 nosor autē nō p? mltū tēp? mortē p̄ās agnosēs
 et negona egyptiata disponēs reliquā p̄uāā
 et captiuos iudeorū et phemai atq; syrorū
 q̄ i egypto fuerāt cōmēdās quibusdā annis,
 vt cū magna v̄tute & reliq; vtilitate deuehēt
 ad babilonā, ipse cū paup̄is aggressus p̄desertū
 in babilonā venit reperiensq; cūcta a chaldeis
 dispensari, seruatiq; regnū ab optimatib? eozū
 Dñs factū ton? paterū p̄uāp̄am captiuos qdē
 aduēniēs p̄cepit habitacula i oportumssi
 mis babilome loas edificari Ipse vō de belli
 manib? tēplū belli et reliq; loas m̄im̄ificatū
 rimis exornās, et antiquā ciuitatē et alterā
 extrinsecū adijens cōgitū q̄ten? nequaq;
 possent obsidentes fluuiū cōuertē, et ad aiū
 tatē amde Tres qdē interiori ciuitate p̄cauitū
 portiq; tres vō exteriori cōstituit Quorū
 alias exoto late? et bitūm̄ie, alias vero ex
 ipso latere scāt & largissime m̄im̄ens ciuitatē,
 portatq; ciuitatē diuina pulchritudine
 comēs sup edificauit i paterm̄is regalib?
 aliāq; regalia reslitudinē illorū mltō valde
 p̄cedentia Quorū ornatiū exponē valde lon
 gissimū est Verūtānī sciēdū qm̄ h̄m̄cū
 atq; supba vltra crudelitatē rei sūt p̄fecta

dieb' quibus et dea' in his q' regalib' lapideas
mimicōes telas edificauit. et aspectū mōtib'
silem reddēs. etiā ex arborib' vniuers' plātati
ones exhibuit fecit q' horūq' suspensibile
vōbat. eo q' ei' desideraret hui' modi q'litatē
mittitū i medio loas' Her' itq' retulit de p'dio
rege. et mīta sup' h' i libro thaldiratorū. i quo
culpat cōscriptores grecos quā si vnā arbi
tratos a semiramide Assyriā babilonē
edificatā. et mira opa ab illa arca eā fuisse
cōscripta fuisse cōscripsisse dicit et ipsa q' de
thaldeoz cōscriptioe fide dignā pudori cōsti
mādū est. qm' cū archiuis phemai cōcordare
videt. q' ab beroso cōscripta sūt de rege babilo
noz Om' et h'iam r' vniuersam phemā ille
subuertit In his q' cōsonat. et magasthemis
philoftrato in historijs dū t'p'ie meminit ob
fessiois. et magasthemis i q'to indiorū. vbi
declavare cōtēdit p'dictū regē babilonoz
herasilē fortitudinē r' actūū magnitudinē
p'cessisse Dicit em' eū et maximā libie p'tē
et hiberiā subuertisse Que vero de tēplo hiero
solymorū relata sūt. q' et cōtematū est
pugnātib' babilonijs. et cepit rurū edificari
Cyro tenente Asye p'ncipatū Ex dicit beroso
declaram' Sic em' i t'io libro dicit nabucho
donosor itaq' postea inchoauit p'dictū murū
inadens inlaguoz de vna migravit ad regnass'
ānis trib' et quadraginta Hui' regni dū est
effecto fili' ei'. et helmaradochius p'pter iniquitates
et luxurias pass' insidias a marito sorozis
sue inriglissozis pempt' est. cū duob' regnass'
ānis Quo defūto simēs regnū q' ei' fecit
insidias inriglissozis ānis regnū quatuoz
hui' fili' laborosardoz p'ncipatū q'dem
tenit p'uer existens mēsb' nouē Insidias
vō pass' eo q' nimis appareret malozū esse
morū ab amicis extinct' est hor' itaq' pereit
cōuenientes hi' q' fecerāt insidias illi cōter
regnū imposuere Nabomido aiudā q' erat
ex babilone ex eadē gente Sub hor' mīra
arca fluuū babilonē aiuitat' ex late torto.
et bitumne sūt ornati Cūq' regnū ei' esset
in āno septidēcimo cōstitutū. egress' Cyrus
ex p'side cū mīta v'itū vniuersam asiā sub
uertens impetū fecit ad babiloniā urbē.
Sentiens aut' nabomid' iūastionē ei'. et occū
rens cū exercitū suo. atq' cōgress' pugna
vict' et cū paūis fugam iclus' est i borsipētū
aiuitate Cyrius ante babiloniā cōprehendēs
et deliberans exteriores muros deponē aiuitat'.
eo q' mīris videret mīnita et esset ad capiendū
valde difficilis. reuers' est ad borsipū nabomidē
instāte expugnat' Nabomidē vō obsessionē

maritus

nō valente p'fere. s' p'mit' simplicitate vsus elemētia
cyri. et dāns ei' habitaculū in carcamone. expulit
eū a babilone Nabomid' ita reliquū vitē tēp' i illa
p'uitia cōuersat' est Her' cōcordat cū m'is Scriptū
nāq' i eis ē. q' nabuchodonosor octidēcimo regni
sui āno tēplū n'rm ad desolatiōē vsq' p'dixit. r' fuit
extimātū ānis septē Sed vō āno regni cyri
fidamēt' deposit' rurū sed dāri regni āno
p'fectū est His platis ad h'nc etiā phemai historias.
nō em' ybanonū abūdantia relinque dā ē. est ei
diminueratio in illis ānozū sic em' h'nt sub rege
Thobalo Nabuchodonosor obsedit Tyrū ānis
trib' et deā Post hūc regnuit bahal ānis decē.
p' hūc iudices cōstituti sūt. et iudicū i dē.
Her' m'bal' nabalsei mēsb' duob' Chelbiaddei
mēsb' decē Abal' pontifex mēsb' trib' Mutim'
et gerastraz abditim' iudices ānis sex. i ter
quos regnauit balator' āno vno. quo moriētē
mittēs euorauere metalū ex babilone. r' q'ior
regnauit ānis Eo quoq' moriētē euorauere
fecim' ei' romū. q' regnauit ānis viginti
Sub hoc cyrius ysarū habuit p'ntē Quap'pter
de tēp' est ānozū quāq' ginta q'rior et mēsb'
trū Septidē siq' de āno regni sui nabucho
donosor cepit obside tyriū Quartidēcimo aut'
āno regis' romi' Cyrius ysarū tenuit p'ncipatū
Cōsonat igit' q' de tēplo scripta sūt a thaldeis.
ac tyris cū litteris m'is Manifestū vō r' sine
cōtentioē testidmū est de p'dicta m' generis
āriq' tate r' h' siq' de q' nō valde cōtēdit suffic'
iudicio q' promissa sūt Oportet aut' nō credētib'
barbariis cōscriptioib'. sed sol' grecis fide habē dā
esse dicit' Ad hūc m'ios exhibēt testes etiā
grecos scietes n'rm gen'. et oportuno t'p'e eoz
haberiū mensionē Pythagoras igit' samius
cū sit aliq' quidē etate. sapiētia vō et diuina
pietate phens oēs excellens nō solū q' n'ra sūt
agnouisse māifestū est. sed etiā zelat' ea ex m'is
apparet Et ei' quidē cōscriptio nulla reperit'
Nullū tū de eo retulere. qm' insignior est Herimip'
vir arca oēm historiā diligentissim' indagator
Refert itaq' in p'mo pythagore libro. q' pythagoras
vna cōspulatoz suoz defūto noie Calchifonte
g'nc erotora are Isti' aiām dicebat se ai' degere
die noctiq'. et q' p'peret vt nō trāfuer' de loco
vnde asin' on' portaret. r' ab aqua fetulenta
semetipsū abrine. et ab oī blasphemia recederet
Demde seqē. h' autē agebat atq' dicebat iudeoz
et tharensū opimōes imitatz ac trāsseuos
Dicit em' q' vō ille vir m'itas iudeoz legēs
i suā trāstulit philosophiā fuit aut' etiā p'
aiuitates nō ignotas olim gens n'ra r' m'ite
nationes ad quos trāsit etiā zelū ei' habuit
Quod māifestat Theophrast' i his q' scripsit

philos
p' q' d'

de legib⁹ Alii em q⁹ phibet tyrioru leges pegrino
 sacrameto iurare Inter sacrametu quibusda
 alijs etiā iussuradu. qd corā appellat enūmerat.
 et apud nullū h⁹ iucm⁹ iuramētū: nisi apud
 iudeos solos Qd iter p⁹at ex hebraica ligna p⁹
 em donū Verū neq herodoto alicarnasse⁹ mē
 ignorauit gēte Sed quodāmodo ei⁹ meminisse
 cognoscat De colchis em refertē i sūdo libro sic dicit
 Soli aut ter oēs colchi r egyptij r ethiopes verēda
 ab imāo nūtiādūt. phemites vero r syri r palestina
 qui cōsistent h⁹ ab egyptijs didicisse Syri aut
 q⁹ nra thetmodontē r parthemiu fluuiū cōmo
 rant. et astygrithōes a cholchis dicit nūq didi
 cisse Hi iamq⁹ sūt iter hoies soli q⁹ nūtiādūt. et
 isti sicut egyptij facē vidēt De egyptijs aut et
 ethiops⁹ dicit nō possūt. vtrū alteri ab alteris
 didicere Dixit ergo syros q⁹ palestina sūt nūtiādi
 Omni autē q⁹ habitāt palestina soli iudei nūtiā
 diūt Qd de eis agnoscat. et vilius antiqu⁹ poeta
 meminit h⁹ mō degente nā dicens Cuiā castra
 metati sūt nri maiores. ai rexe p⁹arell rege
 apud helladam. et dnuūmētās vniuersas gētes.
 nouissimā mēam possūt. ita dicit Postremū
 vō trāsibūt gen⁹ mirabile visione. lingua
 quidē plenissimā ope p⁹ectēs habitates aut
 i sol mōtū⁹. vbi pal⁹ amplissima est Iuuenes
 capill⁹ subrotūdiatē detonsis sup e⁹ erectos
 hūtes vidēt. et q⁹ nri sicutos palā g⁹ sicut
 ar bitvor. q⁹ nri meminerit. eo q⁹ et mōtes in
 nra regione sūt cōstitutū i q⁹bus habitam⁹ Et
 pal⁹ q⁹ dicit asphalt⁹ id est bituminat⁹ Her em
 iter oēs pal⁹ in syria latior atq maior est Et
 syriū⁹ q⁹ dē nū ita meminerit i iudeos sūos
 dignoscat. quē quilibet legerit admirat
 Nō calūmosi grecoz. sed sapientia sūma cōspiciū
 Clearch⁹ em aristotel⁹ discipul⁹. et q⁹ peripato
 philosophoz nullo scēd⁹ i pmo libro de formo
 dicit aristotelē doctore sūū de quodā viro iudeo
 ita referre. r ipsi aristoteli eūde sūmōne ascribit
 Qd ita cōscriptū est Sed alia quidē lōgū est
 dicit Que nō hūe potuerāt illi admiratiōne
 qdā atq philosophiā ocaidi opece p⁹āū e referre
 Et hyperochides venerat inquit audire deside
 ram vniuersi Porro scdm p⁹cepta aristotelis
 inq⁹ r rethoriam eius gen⁹ p⁹imit⁹ r ranscam⁹
 ne relietm⁹ doctorū p⁹ceptorū Dic inquit
 hyperochides ita si placet Ille igit⁹ g⁹ne qdē
 iude⁹ erat ex inferiori syria Cui sūt ex p⁹agine
 philosophoz indorū. vocat⁹ vt autē philosophi
 Apud iudeos calam. apd syros autē iudei nō
 ampuentes a loro. lom ei vbi habitāt appellat⁹
 Iuda nō vō corū ciuitatū valde distale est Vocat⁹ ei
 eā noie hierosolimā Is igit⁹ hō mltas hospiti
 vespitiōes. et de superiorib⁹ ad marina de sedes
 vespitiō

g⁹ssimus
 g⁹ssimus erat nō solū eloqō sed etiā nō Et
 tūc nob degentib⁹ apud asiam cū diuin⁹ hō
 vōisset ad ealora cōsulari cepit nobiscū. et
 cū alijs scholasticis eoz sapiētā rētrns Cūq⁹
 mlti eruditoz cōgregarent⁹ tradebat pon⁹
 aliquid habebat h⁹ ait aristoteles apud
 clearchū. et supher mltū ac mirabilē cōmētā
 Iudei vō tābis et castitate narrāt licet autē
 volentib⁹ h⁹ ex ipsiō lertione cognoscat Ego em
 refugio. plus q⁹ deat mēre Clearch⁹ si qdē
 facta digressiōe cū aliud p⁹ositū hūer nri g⁹ns
 ita meminit hacten⁹ autē abderia vir philosoph⁹
 sit. et nra actiōes industrius cū alexandro rege
 nūtrit⁹. et cū ptolomeo lago cōmoratū nō
 trāsitorie. sed de ipsiō iudeis cōscripsit librū
 Et q⁹ volo capitulariter vnū eoz q⁹ ab eo sūt
 dicta p⁹curre Sed p⁹imito tēp⁹ opēda⁹ Memit
 em bellū qd⁹ nra graū ab ptolomeo gestū est
 cōtra demetriū qd⁹ vtiq⁹ cōtingit Vndecimo qdē
 ano p⁹moitē alexandri olympiade vō septima
 et decima atq⁹ tēstima sūnt refert Easor
 adiacens ei hūc olympiade dicit. sub hac ptolo
 me⁹ lago viat⁹ garabello. demetriū Anugoni
 q⁹ vōbat obsessor Alexandri vō p⁹itenti vniūsi
 sentētia et quarta decima olympiade fuisse
 defūctū Palā g⁹ est. q⁹ et scdm illud tēp⁹ et sub
 alexandro gen⁹ flozebat mēn Dicit igit⁹ hōc
 q⁹ post gau bellū ptolome⁹ horoz q⁹ sūt nra
 syriā dūb⁹ ex effecto Et mlti hōm cognoscentes
 māstuerudinē r clemētā ptolomei cū eo p⁹iasū
 ad egyptū et reb⁹ cōmunitate voluere Quorū
 vn⁹ iquit erat ezechias pōtifer iudeoz. hō erat
 qdē q⁹si sexaginta et sex ānoz Dignitate vō apud
 cōtribules max⁹ et nō sapiētissim⁹. potētissim⁹
 ad dicitū et nra mōst mias sicut null⁹ alter
 ex p⁹o Dicit etiā oēs sacerdotes iudeoz q⁹ decimas
 ampuer. et vniuersa in cōi gubernāt. nra mille
 et quingentos existere Nūrs autē p⁹dicti vici facētes
 mentionē inquit hō hūc honore gerēs r assuetū
 esse nobiscū. assūmēs aliquos suozū differentiā
 aictā expōsūt. et hitatiōne suā et cōuersatiōne
 quā scriptā habebat pariter indicat. demde
 palā facit Hermetus q⁹tes nra leges existim⁹.
 et q⁹ oia sustinē. ne trāsēdam⁹ eas eligim⁹.
 et h⁹ eē optimū indicam⁹ Dicit igit⁹ h⁹ et mala
 sepi⁹ ab astygrido vomb⁹ audieret et oēs cōpulsionū
 vniū passi a p⁹eris a regib⁹ et satrapis nō possūt
 mēte mutari Sed nū magna exercitatiōne. de
 his p⁹cipue oib⁹ respōdere parati sūt Phibet
 aut etiā indiaa foris animi nra leges nō parua
 dicit alexandro quondā in babilone cōstitutū.
 et volente belli tēplū qd⁹ corrueat renouare.
 auctisq⁹ mltib⁹ sūt stē r rora portū r p⁹icipiēte
 solos iudeos h⁹ facē nō fuisse vello. sed etiā

scuisse

multas sustinuisse plagas, et detrimēta p̄tulisse
nō modica. donec eis ignoscente rege se auitas
p̄beret. Qui dñs ad p̄uiciā inquit p̄ia reuēsi
fuisse. tēpla et altaria fabricata oīa destrigē
Et p̄ alijs quidē multa satrape exsoluit. P̄ alijs
vō veniā cōseauti s̄ ad ciuitate, qm̄ iustina
apud eos mirabil' est. et q̄ gens n̄ra fuit
multoz hoīm nūero copiosa. Sed m̄ta q̄dē
milia n̄roz migrantes ī babiloniā p̄ se
p̄mitti collorant. Nō parua etiā morte alexandri
in egyptū et phoeniciē s̄ t̄nslati. p̄ter sediaoz
ī syriā factā. idē itaq̄ vir et magnitudinē
p̄uiciē quā scolum p̄ pulchritudinēq̄ narrauit
p̄ne denes trecenta milia inq̄t iēgia t̄ratū
optimarū vberime valde p̄uiciē possidere
nosuit. Iudeonāq̄ hui' e' amplitudinē. et
q̄ etiā ciuitate ipsam hierosolymozū sp̄aostā.
et maximā otim inhabitant'. et vrozū
militudinē copiosā. nec nō et tēpli cōstructioē
idē ipse s̄t refert. Sūt autē iudeoz ī alijs
q̄dē milie m̄m̄ioēs p̄ p̄uiciā. atq̄ via vna
vō ciuitas m̄m̄ioēssima h̄ns p̄cipue cū ciuitē
q̄m̄q̄ginta stadiorū ī q̄ cōmorat' hoīm circū cū
et quāq̄ginta milia noīe hierosolyma. Est autē
ī ipsa medietate ciuitat' lapidea q̄dripotiaz
centū p̄ circūcū cubitoz h̄ns etiā dupliat' ianuas
Quo ara est quadrāguli figurā adē cōposita
ex lapidib' nō dolariis. sed collect' atq̄ iactūb'
vniū q̄ lato viginti cubitoz latitudinē h̄ns.
alitudinē vero decē. Et circa eā maxima
fabrum vbi alare est cōstitutū. et andelabra
vtrāq̄ aurca duo talētoz pond' h̄m̄ia. et
inextinguibile lumē noctib' et dieb'. Simila
ctū vō aut aliq̄d anathema ibi neq̄q̄ est
nec vlla planatio. Illū ibi veluti lucē autē
aliq̄d hui' modi habitāt autē in eo et noctib'
et dieb' sacerdotib' q̄sdā purificatioēs agētes.
et oīmode vniū nō h̄ntes in tēplo. Sūp autē
q̄ et cū alexandri regis successozib' postea
cōstramētū sūt. Testat' h' nō dicit' ea que
cognouerit a vno iudeo mercediācōstituo
Cui' d̄ba h' h̄m̄ia declarāt. Ali' em̄. Ne si q̄dē
cūte ad mare rubrū vna sciat' ē q̄dā cū alijs
cōstrū iudeoz nos deducenitū. noīe mosolam'
vix effiat' ad bellatoz sūp oēs arcarios. et ī dubi
tatez grecos et barbaros valde p̄cipuus. Is igit'
hō p̄erātib' mult'. pariter et quodā vate ab ipō
augurū sapiente et p̄tē. vō aucti parēt. Inro
ragauit air sustinerēt oēs. Oīdente vō ei
vate aut que irūebat' atq̄ dicit' Quasi q̄dē
expediret eis vō sustinerēt oēs si parer' auis
Si q̄ surgēs āterū euolaret p̄deret. Si vō
p̄ tergū ite recade aīrtos oportet. In v̄sū t̄atē
arcūq̄ trahens sagittas em̄sit. et auē p̄uiciē

inter em̄. Indignātib' vō vate. et q̄busdā alijs
et male dicit' ei. Qd' fuerit m̄t' mali demonij
autē sumētes ī m̄tib' h' em̄ s̄ia salutē nesciens
de n̄ro innere nob' salubritatē potuit indiare.
Si em̄ p̄sere futura valuisset. t̄ h̄c locū neq̄q̄
vēisset. metuens ne sagitta a massolamo iudeo
periret. sed et ad ei' tēp̄tōm̄ia iam q̄dē h̄stent
facile nāq̄ est volētib' libru' ipm̄ legē. et her
ap̄t' iucire. Nō vō me pigebit agatharchidē
irerodiu' licet hō m̄t'ime malo. et ei visū est
nob' detraxisse videat'. Is em̄ narrās de satromā
quādamodū venit q̄dē ex syria de maadonia
ad v̄rū s̄iū demetriū relinquit'. Seleuco autē
vrozē eā dicit' nō volente qd' illa sp̄abat. Exeratu
ei' ī babilonia posito circa anthiochia bella
mouit. Deinde quō reuers' ē ex anthiochia
apta ī seleucia. Metilla fugiens. cū possi seipsā
velon' interimē somno p̄hibita ne facit. raptā
atq̄ defūta est. Hec q̄ p̄dicit' Agatharchides
et derogans s̄ip̄s̄m̄ōm̄ t̄ratōm̄is v̄tē m̄dio
ḡm̄s n̄rī p̄scribens. Cui vōcāt' iudei h̄nt' oīm m̄
nitissimā ciuitatē quā vocant' iherosolymā
p̄uiciāles solēt h̄i vacare cōsueti sūt septima die.
et neq̄ arma portare īp̄dicit' dieb'. neq̄ t̄e culturā
cōtingē. neq̄ alteri' ciuisp̄rā ciuā habere patiūt
Sed ī tēplis extendēs man' adorare vsq̄ ad ves
perā soliti sūt. Ingredeite vō ciuitatē p̄tholomeo
lago cū exercitu et milib' hoīb' dñs custodia debuerit
ciuitatē p̄tholomeo lago cū exercitu et milib' hoīb'
dñs custodia debuerit ciuitatē eis s̄iū p̄tina
obseruātib'. p̄uiciā q̄dē d̄m̄m̄ suscipit amari simū
lex vō manifesta ē v̄nā natura h̄c solēritatē.
hui' modi autē casq̄ p̄ter solos illos alios docuit
vniuersos. Vt t̄r ad somma et optimones que
tradebāt' de lege h̄c cōfugiāt. Dū t̄m̄ res
necessarias rano nichil valet h̄m̄ana hor' q̄dē
agatharchidi videt' esse viduū. Et autē h̄c
examīnāt' m̄regiū. apparet magnū et
p̄cipua laude dignissimū. et si saluti et p̄uē
q̄dā custodia legū pietatēq̄ d̄iūmā p̄one cōu
p̄stāt. Quia vō nō ignorātes quidā cōscriptore
gentē n̄am. sed p̄ter q̄sdā. aut alias causas
nō salubres m̄cōriā n̄rī nūc reliq̄te. h̄c m̄diau
me arbitror esse p̄diturū. hieronym' em̄ q̄ de
successozib' cōscripsit historiā ipse quidē em̄ t̄p̄e
librū cōscripsit de nob' quo heratius fuit. et
amir' existens regis antigoni syrie p̄sidedat
Verū et heratius quidē etiā librū cōscripsit de
nob' hieronym' aut nequaq̄ n̄rī historiā mem̄it.
licet pene ī ipsō locō m̄t'ing' esset ī m̄nī volūntatē
hoīm differebāt' alio nāq̄ planit' p̄uiciū h̄c
memoria dignū. Aliū vō oīmo circa veritatē
quedā passio tenet' obscurasse. sustinuit t̄m̄c
ad cōp̄ba nōnē ariq̄tat' n̄c egyptioz et chaldeoz

atq phemū hystorie. et sup illas grecorū pariter
 cōscriptionses Ad huc ā sup ea Theophil⁹ et
 Theodor⁹ ⁊ Manastas ⁊ Aristophanes. et harno
 genes ⁊ Eucem⁹ ⁊ Cynū ⁊ zopirion ⁊ mlti
 qdā alij sit nō em ego oib⁹ libris mēib⁹. nō
 trāsitorie nri facā mētionē Plurimi nāq p̄datorū
 vnoꝝ vitatū qdē antiq̄vū causariū frustrati
 sūt. q̄ lectom sacre mōꝝ nō tabuere librorū
 Cōiter tñ de antiq̄tate testati. pro q̄ nūc referre
 p̄positū Phalere⁹ aut demetri⁹ ⁊ semor. philon
 et eupolem⁹ nō mltū veritate frustrati sūt.
 q̄b⁹ dmi venā dignū est. Nō em ierat eis vt
 nras litteras possent oī scripulo sitate sequi
 Vis itaq̄ dicit vni ad huc mhi capitulū est
 relitū ex his q̄ ip̄tatio libri posui Quaten⁹
 de rognatōib⁹ et maledictis. q̄b⁹ vtrū quidā
 cōtra gen⁹ m̄m falsas oīdā et cōscriptorū
 eoz resib⁹ vtrū qm cōscribētū h⁹ cōtra semet
 ipsos locuti sūt talia Quia vō mlti alijs hoc
 euenit. p̄pter quorūdā vesaniā arbitror
 itelligē Quēdā igit gētū et glōsissimorū
 ciuitatū fedare nobilitatē ⁊ cōiuer saciō dēraē
 tētāuere Teopomp⁹ quidē athemensiū laacedemōꝝ
 vō pylorvat⁹ hic aut Tripodē p̄diuabile
 cōscribēs Nō em Theopomp⁹ h⁹ fecit sciū
 quidā putat. etiā thebeoz momordū vrbē
 Multi vō nec nō ⁊ timēd⁹ hystorij de p̄dictis
 ⁊ de alijs blasphemauit Et h⁹ p̄cipue faciūt
 qm glōsissimū talij p̄tē calimant⁹ Quidā
 p̄pter iudiciā atq̄ maliuolentiā. alij vero p̄pter
 verbosa nouitatē memoria se dignos fieri
 iudiciāt. et apud scultos qdē neq̄ hac spe
 fraudat⁹ Qui nō salubre nosat⁹ hie iudiciū.
 mltas vō eoz miseras cōdenabūt Blasphē
 mi arū vō i nos sepe gestatū hui⁹ modi causa ē
 Volentes egyptij p̄stare aliq̄b⁹ veritate arreūpē
 tētāuere Et neq̄ aduētū regyptū mōꝝ p̄gētoꝝ
 sciū cōngit sūt cōfessi Nec vniq̄ egressū cū veritate
 dixere. mltasq̄ causas odij ac iudicij pariter
 habuere p̄tāpio quidē q̄ i eoz regidē m̄
 p̄gētoꝝ potēs effari sūt Vnde regressi ad
 p̄pūa denuo fūere felices Deinde horū adūsimis
 mltas inter eos feat inimicias In tñtū
 differētē m̄a pietate extra solēnitates illoꝝ
 q̄ntū dei natura aīalib⁹ irrationabilib⁹ sine
 dubitanōe distinguit Cōis nāq̄ apud illos
 vitus est alios arbitrarī deos. seorsū nō singuli
 solēt diuersis amūnerib⁹ honorare Vni ac
 fatū oēs hoīs et abimio vni de his malis opinio
 nib⁹ cōsueti Et p̄terea neq̄q̄ imitari m̄am
 honestatē de diuina vōe potūe Videntesq̄ mltos
 m̄am zelari cōiuer saciōe iudiciā habuere.

et ad tñtū fatūm ac p̄sillaminitatē qdā
 eo p̄dici sūt. vt nō eos pigeret. etiā cōtra
 antiq̄as suoz scriptōes aliq̄ dicit Quod cū h⁹
 faciūt sibi met ipsos aduer sīs cōscribē passioē
 et itat⁹ ignoratū In vno tñ et maxio vno
 vbiū meū statuā. quo vsus sūt ante paululū
 nre antiq̄tas. tepe manethon itaq̄ q̄ egyptiā
 hystoriā ex tñs sacris se iter p̄tati sūt pollicit⁹ est
 p̄diciā m̄os p̄gētoꝝ cū mlti mltib⁹ egyptū
 aduēnisse etem incolas subiūgasse Deinde ipse
 ofesso est. q̄ posteriori tpe ammentes eā p̄tā
 q̄ nūc iudea vōt⁹ obtinūssēt. et edificātes hiero
 solymā cōstruxissent tēplū Et vsq̄ ad hoc cōscrip
 tioēs secut⁹ est antiq̄oz Deinde p̄bēs sibi met
 p̄tāt cū vniq̄ videat⁹ scribē ta q̄ infabula sūt
 atq̄ dicit⁹. incredibilia vba de iudeis inseruit.
 volens p̄mittē nob⁹ plebē egyptioꝝ te p̄soꝝ
 aliorūq̄ languentiū Quod sicut ait ab homi
 natiōe ex egypto fuga dilapsi sūt Amenophin
 etiā regē adiecit qdē falsitat⁹ nō Et p̄terea
 tēp⁹ regni ei⁹ nequaq̄ diffinire p̄scripsit. cū
 alioꝝ regū oēs ānos p̄fecte p̄ruerit hic itaq̄
 q̄dā amēti fabulas pene obliu Quū egressū
 pastoz ab hierosolyma ante quingētos dēa et
 octo ānos factū esse prorulerat Themūsis em
 erat rex qm egressi sūt Et ab hoc tpe regū qui
 postea fūe am sūt. ar. lxxxvij. vsq̄ ad frēs
 noīe Sethonē ⁊ hermetū. quoz sethonen qdē
 egyptiū hermetū vō deneū denotatū que
 expellens inquit Sethon regnū am̄ qui q̄gita
 et nouē Et p̄ hūc semor sciat⁹ Taspis am̄
 sexaginta sex. ante tūos igit ānos egressos
 ex egypto p̄cēs m̄os cōfessi Deinde amenophin
 adiacens regē hūc cōfiteat. et deozū fuisse cōtem
 platorē sicut osorem quēdā p̄ioꝝ regū. et
 implese desiderū em̄ noīs sacerdotē Idē ame
 nophin natū ex p̄e papio. q̄ videbat⁹ qm̄ diuina
 partiapari natura Et scdm̄ h⁹. sapiētissimā
 hāt hie p̄sentiā futuroꝝ Et dixisse regi hūc
 vniūoū em̄. q̄ posset vide deos. si p̄tā a lepis
 et alijs manūlatib⁹ hoīb⁹ p̄uegnue cōaderet
 In quo letitū regē oēs dicit p̄ vno debiles
 ex egypto cōgregasse ⁊ fecisse mltitudine numero
 octuaginta Eosq̄ ad sectiones lapidū ⁊ p̄tē mli
 orientale misisse. ad hoc esse efficiendū. simul
 et alios egyptios q̄b⁹ hoc erat iūctū. fuisse aut
 quosdā inter eos etiā rationabilū sacerdotū
 lepra p̄fusus ait Amenophin vō illū sapiētē
 diuinaq̄ viciū referre timuisse. et arca semetipsū
 et apud regē deoz vultū. vt ap̄t suaderet
 eis vim fieri. sed iocisse qm̄ auxiliarent quidā
 manūlat⁹ hoīb⁹ ⁊ egyptū obtinerēt tredecim

ans Et h' em nō quidā p'sup'isse regi dicere, sed
ex his hōib' cōscriptū reliq'sse lib'ū, et p' semetipm
et apud regē, p'p'erea regē i' amicitia m'ari
mā puenisse pro iudeis, his v'bis h' refer' h'is
imq' rogau' rex ut ad requie' & tuamē corū
reverteret ciuitatē, desertā vrbē, que tūc fuerat
p'p'oriū noīe auarim p'bu'it eis Est p'it her
ciuitas & theolog'ā antiquā valde p'fessa
Porro illi inhāc ingressi, & locū hūc ad resiltndū
hūitē optimū ducē sibi met' quēdā heliopolita
norū ponūsiat' Osaphipha cōstruere, & hūc
se obedire m'ōib' iurau' erūt, vt ille p'mū q'dē
eis legē posuit, vt neq' deos adoraret, neq'
ab sacris aiālib' q' p'cipue festiā apud
egyptios erāt, se p'mito abstrinere, nulliq'
copularet, nisi cū q'b' i' iurandū h'c videbāt
Hec autē sentiend, et alia plura maxie egyptioz
cōsuetudinib' immittā p'cepit nullo opere
muros edificari ciuitatē et ad bella p'p'oti
cōtra amenophim regē h'p'e vō assumend
seal' etiā alios sacerdotes et maualatorū
quosdā, misit legatos ad p'p'ores q' videbāt
a thethmuse rege depulsi, ad hierosolymoz
urbē causas suas et alioz q' siml fuerāt cō
uocati, s'cō et poscend, vt pariter cōtra egyptū
instruuntaret, p'misitq' eos fore v'ituros
P'mū quidē in auarim p'p'orū suoz
p'ntiā, et necessaria p'p'ib' abūdatiōis exhi
benda, pugnaturos autem p'p'orū tpe,
et p'ntiā facillime subdinos illi vō letitia
aiūlati oēs alacriter vsq' ad ducenta milia
viroz pariter sūt aggressi, et nō post multū
ad auarim vsq' venere Amenophis autē
egyptioz rex, dū illorū audisset i' uasione,
nō medio ceter vultnerat' est Dū recordaret
q'd ei p'dixerat amenophis papie Et p'mū
quidē cōgregat' egyptiā plebē factō osiho
cū p'p'ib' eoz aiālia sacra, et q' p'cipue a
sacerdotib' honorabāt, ante p'misit et sacer
dotib' p'ntialiter iussit, vt simulachra corū
caute alaxerēt, filiū vō sethōnē q' etiā Ramess
a Rapsō p'p' noīe vocabat' Cū quiq' esset
ānoz apud suū cōmēdauit amiat' h'p'e vō
trāsiciē cū alijs egyptijs vsq' ad trecenta
milia viroz bellatorū v'itū omnerēs cōgress
nō est, p'ntans etiā semetipm cōtra deū pug
nare Post tergū reuerso, veit ad memphim,
et simēs ap'mm apine talia sacra mox in
etiopia cū vniuersis nauib' et multitudine,
venit egyptiozū p'grām nāq' erat ei subiecto
egyptiozū rex, q' suscipiens etiā p'mm vniuersi
p'cebiuit alimētā hōib' necessaria, q' p'ntiā

nō strabat Et ciuitates ac viros, v'itū q' ten' eis
qui fuerāt deducti ad fines egyptios, et i' ethio
pia quidē h' gesta sūt Solymū vero descedēs
cū v'itū polluitis egyptioz sic pessime hōib' v'itū sūt,
vt eozū victoriā esset immis pessima h'is q' tūc
eozū impietates inspiciebāt, nō solū eozū ciuitates
et viros cōvertē ma iure sacrilegia facientes, et
deoz idola deuastātes, sed etiā ipsa sacra aiālia
q' colēbāt crudelissime disterperēt p'p'ores et
omnes horū sacerdotes atq' p'phetas esse cogentes
quos etiā expellebāt nudos Dicit itaq' q' d'isa
tiōēs & leges eis cōposuit sacerdos q'dā gnē helio
politis noīe Osaphiphas vocat' ex noīe Osicos
heliopolitam dei q'd dū quērs' fuisset ad hoc
gen' mutauit nol, et vocat' est Moyses Que vō
egyptij de iudeis p'ferūt h' sūt s'z et mltā bre
uitat' causa p'p'eo Dicit autē rurs' manethon
q' postea amenophis ex egypto digress' est, cū
magna v'itū fil' et filij eius h'ausis, et ipse
hūc magnā exercitū Et cōgress' cōtra p'p'ores
atq' pollutos v'itū eoz vsq' ad syrie fines Hec
eq'dē et hūc modū manethon cōscripsit Quia vō
amilia loq' deliramenta atq' mētē, ap'p' vōē
mōstrabo illud p'mo desingues q'd postea altera
grā referēdū est. Is em cōcessit nob' atq' p'fess'
est eo q' ab imāio nō fuerit egyptij gnē s'z ex
trāscō illuc aduenissent, et egyptū obtinisset,
et ex ea rurs' egre s' s' nō p'p'ores, q' vō
nob' postea p'mati nō sūt, egyptij corpe debilitati,
et q' ex h'is nō fuit Moyses q' p'mm eduxit ex egypto
sed ante mltas generaōēs extint' p' ea q' ipse
dixit cōnabor tendē P'mā itaq' causa posuit
figmētū visibile Rex em inquit amenophis
cōcipiuit videre deos, q's p'ntas siquidē, quia
apud eos solēnes erāt, bouē & hircū & crocodillos
et Camarpatos volebat aspice, Celestē autē
quō poterat, et tūc hoc habuit desiderū, quia
v'itū et p'ior em rex alter hos viderat Ab illo
g'audiens q'is essent & quē admodū eos vidisset
noua nequaq' agebat arte, s' forte sapiēs erat
ille v'itū, p' quē h' rex posse agere cōsuebat, q'd
si ita fuisset, quō impossibilitat' occupat' tū
nō p'fuit, nō euēit q'd voluit Unde quā vōē
h'c potuit, vt p'p' seminebros aut leprosoz
ei invisibiles essent Dū vasaūt em p'p' impie
tates, nō p'p' corporū diminiuaōēs Deinde tam
mlta milia leproz & male hūcā vna pene hora
quō fuit possibile cōgregari, aut quō rex nō
obediuit vati Ille nāq' p'cepit debiles egyptios
exilio deportari H'c autē eos ad sectiōēs lapidū
destinavit tāq' operarijs indigens, et nō p'p'
gare p'ntiā volens Nū aut eo q' vates q'dū

semet ipsū perimerit prouidēs eorū itā que
 erāt i egypto futura et cōscriptū libū regi
 reliquit. Prinde ab imis vates etiā suū iterū
 nō p̄saut. quō nūc repente regi cōradit
 volenti videre deos quā ipse p̄mere festi
 nabat. Quid vō inter oīa t̄ stultius videam?
 Audicns em̄ h̄ inquit. et de futuris iā metus
 Debiles illos ex quib⁹ egyptū p̄iregere debuerat.
 neq̄ tūc de p̄uina p̄tulit. sed rogātib⁹ eis
 sicut ait. ciuitatē dedit dudū a pastorib⁹
 habitatā q̄ vocabat̄ Auaram. Ad quā congregati
 primap̄ inq̄t degere ex sacerdotib⁹. iehopolitaniis
 qui eis expositi. vt neq̄ deos adoraret̄. Neq̄
 ab egyptiaca festiuitatē cōalib⁹ abstineret̄.
 sed oīa perimeret̄ atq̄ ofumeret̄. nulli penitō
 miseret̄. nisi cū q̄b⁹ cōstituti ēē videbant̄. et
 iureiurando mltitudinē obligatā. q̄ten⁹
 in eis legib⁹ p̄duraret̄. Auaram ciuitatē mū
 nitā cōtra regē dicit eos bella si p̄p̄isse. Adiect⁹
 aut̄ subiecit q̄ misit iherosolimā rogans
 illos p̄ auxilios exhibendis. et daturū auaram
 cōp̄mittens q̄ foret ex iherosolimā egrediētib⁹
 exire maior. et ex qua p̄cedēs dñe egyptū obti
 neret̄. Deinde subiūgit illos q̄d̄ vety seu dūct⁹
 milib⁹ armatorū Regē vō amenophin egyptoz
 cū nō cessaret̄ repugnādū deo. mox ad ethiopiā
 refugisse et apinū cū alijs sacerib⁹ cōalib⁹ deuenisse
 iherosolimā vō iuasiōe facta et ciuitates
 depopulas et tēpla cōcremasse. et eques tres
 pennisse reser. et nulla inq̄tate aut ope inq̄tat⁹
 abstinuisse. Quid vō ouersationē et leges eis exhibuit
 Sacerdos inquit erat gnē iheropolit̄ noie
 arsiphas vocat⁹ et appellat⁹ ofiros Helio
 politam dei et mutato noie dicit⁹ postea moyses.
 Tercio decimo vero inquit a no Amenophin
 postiq̄ regno pulsi ē ex ethiopia p̄fectū cū
 mltā mltā dicit. et cōgressū cōtra pastores
 atq̄ pollutos habita cōflictione viasse. Et
 mltos interficientē vsq̄ ad fines syrie p̄sautū
 in his iterū nō intellexit si veri similitudine
 se mētre leprosi. nāq̄ et cū eis aut mltitudo
 collecta debiliū. licet primiti irasceret̄ regi
 circa se vniq̄ talia fauenti. 2° p̄mōmione
 variis. Tamē cū afectiōe lapidū sūt egressi. et
 p̄uina p̄pere. oēs circa eū mitiores effecti
 credendi sūt. Porro si ad hūc et illū odio habebat̄
 fecerit magis insidiari potuissent nō circa oēs
 bella cōmittere cū sy plurimū existentes mlti.
 illic cogitatioēs haberet̄. Prinde etiā si cōtra
 hoies pugnare decreuer. nō tū cōtra deos
 impietate gerere p̄sumebat̄. nec cōtraria
 suis agere legib⁹ inscripi esse noscūt. Oportet
 itaq̄ nos manethom gnās agere. qm̄ hui⁹

inq̄tatib⁹ p̄ncipes dicit. Nō eos qui ex iheroso
 lymā sūt egressi. sed illos ipsos egyptos esse
 ybat et maxime sacerdotes atq̄ iusuradi
 vnicū illorū mltitudine cōuenisse. Illud
 autē quō nō irrationabile est. Nec p̄uina belli
 participat⁹ est. si misere maculatos ad ihero
 solymā. et ab eis solāma postere. maxia stul
 titia nō illoz. sed h̄ fugientib⁹ ostendit̄. Iste
 nāq̄ etiā nō positū ciuitati.
 idē a tēplozū spoliacione p̄sūpsit. edicē. Et hoc
 postea fuisse mutati. Miranda res. q̄ postea
 quidē turpe fuit tale nō otiosū. Iste vō qui
 fundare urbē ornare semet ipsos etiā vōbulo
 credidit. hic autē forissim⁹ vō mltia detrac
 tionib⁹ impetia nō intellexit q̄ iherosolymā
 nō idē vocat̄ iudicia q̄ greci sūt. Quidq̄ ampli⁹
 q̄libet digre cōtra mēdantū tā impudenter
 expositū. Et qm̄ cōgruā tā magnitudine suscipit
 hic liber. aliud sciens p̄ncipiū. cetera p̄ntis
 operis explanare tēnto.

**Phylauii Josephi de antiq̄tate iudeoz
 ad Epaphroditum. Liber secundus**

Rioni quidē volumine clarissime
 mhi epaphrodit de antiq̄tate
 itā mōstrauit. phemā et chal
 deozū. Egyptiozūq̄ iudeis
 satissanēs veritati. mltosq̄ gre
 corū ofcriptozes adducēs. et
 meā educto disputacionē aduers⁹ manetho
 nem et chermonē et alios q̄sdā exhibui. Nūc
 autē inchoabo reliquos arguere. q̄ cōtra nos
 aliq̄ cōscripsere. Impuls⁹ em̄ sūt cōtra apionē
 respōdere gāmariū si tāmeāssum horoportet
 offiū horū ignē q̄ ab eo cōscripta sūt. alia
 q̄dem familia sūt dicit̄ aliozū. alia valde
 frigida plurima vō quanda tātmōdo
 detractionē hūna. et nullā (vt ita dixerim)
 in eruditū ybaōs tāq̄ ab hoie oposita et
 morib⁹ p̄uina et toa vite sue tēpōib⁹ impotua
 Quia vō mlti hom̄ p̄ter stulticiā suā his
 poti⁹ sermōib⁹ capiūt. quā ill⁹ q̄ mltō studio
 cōscribūt. et derogacionib⁹ quidē gaudent.
 p̄onib⁹ vō mordent. nihil horū nouit
 indoct⁹. Illud q̄ qd̄ seminari dicit. quo cū iudei
 essent. alexandrim vocati sūt silis iscientie
 esse oēs etm̄. qui ad colomā aliquā deuot⁹
 et plurimū alterius genere differūt. ab edi
 ficatōib⁹ appellacionē accipiūt. Et qd̄ opus
 ē de alijs dicere. mēozū em̄ ipsorū hi. q̄ mathio
 chnā inhabitāt. Antiochem noiant. Ius
 em̄ ciuitū eis dedit condior peleus. Sicut et q̄
 tēpho cōmorat̄. in licetoma cū ciuib⁹ exinde
 nos vniua sūt. Nec p̄bentib⁹ regni eis p̄

→

di frivola

quib⁹

et pa suaessoribus romanorum vero demetria cunctis
non puulū domū appellatam sue dicitur. Nō
solū viris singulis etia maris gentibus iōi.
hiberi demq antiq et tyrem et sabim et
romam vocat. Si vero hūc modū auferet
cōs ciuitatis Nypion quiescat dicens semetipsum
alexandrinū. nato ei in yfundissima egypto
quō erat alexandrinū iure ciuitatis sicut
ipse in nob dicit ablato. cū solis egyptus ius
orbis domū romam p̄cipari cū iuslibet
ciuitatis inter dixisse videant. Hic aut ita
robustus est. vt dignitates quas ipse spectare
phibebat. ad ipsū nō valens cōlūmari coner-
tis q̄h iustissime p̄cipere. Nō em̄ p̄ter topiā
habitationū ciuitatis quā studiose edificabat
Alexander mōz aliquos ibi collegit. sed
oēs appbans diligenter ex v̄tute ac fide
dignos iūmens hor p̄romū mōis exhibuit
cū gentē n̄am stūderet. nō mediocriter
honorare. Alii em̄ eretheus Quia p̄ter māsue-
tudinē atq̄ fidē quā ei p̄buerē iudei samaria
rēgiōnē adiecit. vt eā sine tribuū h̄ret. Silia
q̄ sapuit post alexandriū etiā p̄tholomeus
lagus de iudeis in alexandria cōmoratib.
Nā egyptiaca eis castra cōmisit. arbitratq̄
ea fide siml̄ eozū et fortitudine cōseruanda
et in cyrene credēs se tutissime regnaturū.
et nō in alijs libiq̄ ciuitatib. ad ea lom p̄tē
iudeoz habitandi causa direxit. Post hūc
aut p̄tholomeus. qui philadelphus est appellatus
nō solū. si qui fuerē captiui apud eos. mōz
oēs absoluit. sed et pecunias ei⁹ septuā mōdo
nauit. et qd̄ maximū est desiderauit agnosce-
ntiās leges. et sacrarū scripturarū volumina
cōcipiuit. misitq̄ rogans destinari viros.
q̄ ei interpretaret vel interpretati sūt legē. et
vt h̄ aptime cōscriberēt diligentia h̄c
cōmisit nō quibuscūq̄ viris. sed demetriū
phalerea et andrea et aristeu ad h̄ implenda
cōstituit. quozū eruditionē p̄cipū literarū
demetrius differēbat. Alij vero habebāt
custodiā eozū eius iūctū. Hic ḡ h̄c diligentia
imperauit. nō em̄ leges et patrū mōzū
philosophiā dicere cōcipisset. si his v̄tentes
despiceret et nō potius valde miraret. Que
pene oēs i ordine p̄geritores ei⁹ macedomi
reges ignorauere. h̄ntes q̄ nos p̄cipū firmi-
liariat̄ affectū. Tera⁹ nāq̄ p̄tholomeus. qui
v̄tens est benefactor fortiter obtinēs sp̄iā
v̄m̄ersā nō dijs egyptiā p̄ victoria solē
mitates gratificas immolauit. Sed veniens
ad hierosolymā mltas hostias sicut n̄
moris est. deo gratificauit. dignissimāq̄

Dicitur ornamento victorie Philometor aut
pthomeus et ei⁹ vxor Cleopatra oē regnū
cōmisere iudeis. et dicit totū fuerē milia
omias et desytheus iudei. quozū nōib⁹
derogauit Nypion. cū debuisset opa eozū po-
mirari et grās agere. qm̄ liberauere alexandriā.
quā veluti defendere se q̄s cōtingit. Nā dū
rebellio surrexisset in cleopatre regno. et peri-
cūlū pessime p̄diarū insisteret. h̄stozū labore
ciuitas inestris p̄clis est crepta. Sed postea
inquit omias ad v̄bē deduxit exercitū puū
cū esset illic Herin⁹ p̄ces romanozū legato
quod (v̄rita dicit) recte atq̄ iuste factū est.
Ptolomeus em̄ q̄ cognouit ē phisyon moriēte
suo p̄tē p̄tholomeo philometore. egresso est de
cyrene volens reginā cleopatram expellere.
et filios regis. vt ipse regnū iūq̄ sibi in-
applicaret. p̄ter h̄ ḡ omias aduersus eū
bellū pro cleopatra suscepit. Et fidē quā
habuit circa reges nequaq̄ i necessitate
deseruit. Testi autē deus iusticie eius
manifesto apparuit. Nā phisyon p̄tholomeus
cū aduersū exercitū quidē omie pugnare
p̄stimeret. oēs vō iudeos i ciuitate positos
cū filiis et vxorib⁹ ap̄tē. m̄dos atq̄ v̄ntos
elephantis subiecit. vt ab eis cōlūmari
desideret. Et ad hoc etiā beq̄ias ipsas
debiaisset. Ioruarū q̄ p̄parauerat euenere
Clephan em̄ velinqueb̄s sibi ap̄stos
iudeos impetu facto sup̄ amicos eius m̄hos
ex ipsis interuere. Et post hoc p̄tholomeus
quidē aspectū terribilē cōtemplat̄ est. phibēt
se vt illis noceret hōib⁹. Cōcūbina vō sua
charissima (quā atq̄ quidē h̄ythiam
Alij vero herenē denomināt) sup̄licane ne-
tantiā impietate p̄geret cōressit. et his
q̄ ogerat. vel acti⁹ erat penitentiā egit.
Vnde vere h̄c dicit iudei alexandriā cōstitū
eo q̄ apte a deo salute p̄meruerūt celebrare
nosūt. Nypion autē om̄i talū ator etiā
p̄ter bellū aduersus phisyonē gestū. iudeos
amare p̄cipit. cū eos laudare debuere
is autē et v̄tine cleopatre regine alexan-
drinorū mēnt̄. veluti nob̄ imperantib⁹.
qm̄ circa nos fuit ignorata. et nō poti⁹
illā redarguere stūdiū cū nihil om̄ino
iusticie et maloz operū defuit. vel circa
generis necessarios vel circa maritos suos
qui etiā diligerint eā. Vel in cōi cōtra
romanos om̄es et benefactores suos
imperatores. Cū e chā sorōtē arfimo
arfinoem om̄dit in tēplo nihil sibi
nocentē p̄verit aut et sc̄m̄ infid̄is.

pater nosq; deos et sepulchra pgenitoru depo-
 pulata est. pncipiensq; regnu a pmo cesare
 eius filio et summoi rebellare psumpsit. Antomug
 coru ppend amatorijs reb' et patrie inimicu
 ferit. et infideli rrem suos amicos mpruit.
 Alios quide gnie regali spolians. alios aut
 demens et ad mala gerenda copellens. Sed
 qd oportet apli' dia. ai illu ipm i nauali terra
 mme relinques id est maritu x pariet' comitauit
 mri filioru trade ai exercitu aprina patu et affiq
 esse qui negit Nouisse vo alexandria a cesare
 mpta. ad h' vsq; pducta est. vsq; hinc spare
 se iudicaret si posset ipse manu sua iudeos pime.
 eo q rra ocs crudel' et infidelis extret. Putas
 ne gloriadu nob no est. si que admodu dicit
 apion. famis tpe iudestritacu no est msa. Sed
 illa quide pena subijt competete. Nos aut maxio
 cesare vrim' teste solati atq; fidei. qua rra eu
 contra egyptios gestim'. nec no et senatu euissq;
 dogmatib' et epistolib' cesaris augusti. qb' mra
 merita comparat. Has litteras apione oportebat
 inspicere. et r' gna examinare testimoia sub
 alexandro facta. Et oib' ptolomeis x que a senatu
 constituta sut. Nec no x maxis romanis imperatorib'
 Si vo gra romioi frumeta aictis i alexandria
 comorauib' metiri no potuit. h' iudiciu e pveritab'
 ac necessitat' frumetoy no activatio iudeoru
 Quid em sapiat ocs imperatores de iudeis i
 alexandria comorantib' palu est. Na administratio
 trini mholomin' ab eis q; ab alijs alexandriis
 traslata est. maxia vo eis fide olim a regib'
 dati cōseruare. id est fluminis custodia. totiusq;
 rustodie nequaq; his reb' indignos esse iudicantes
 Sed sup hoc quid g'nat' si sut ciues colde deos.
 quos alexandrii no colut? Cui respondeo Quo
 ena ai vos sutis egyptij inter alexitros pho
 magno et sine federe de religioe cotenditis?
 An certe pterea no vos ocs dicim' egyptios?
 et neq; cōter hoies qm bestias aduersantes
 nature colitis mltā diligencia nutrientes
 Cū gen' vtiq; nroy vni atq; idē esse videatur
 Si aut i vob' egyptijs tant' differentie opiniois
 sut. qu' m mris sup his q; aliude in alexandria
 aduenerit? Sin legib' a pncipio ostrituis rrem
 talia pmasere. Is aut sediciois causas nob' appoit.
 q; si ai veritate ob hoc amusat iudeos i alexandria
 ostrituis. Cur ocs nos ailparit' positos eo qd
 nostam' habere cōrdia. Porro etiā sediciois
 auctores quilibet iueniet apiones silis alexa
 dromoz' fuisse ciues. Donec em grea fuere x ma
 cedones hac ciuilitate hntes nulla sedicione
 aduers' nos gessere. sed atiquis cessere solēmitatib'
 Cū vero mltitudo egyptioru creuisset inter eos

ppter ofusioes teporu etiā hoc opus su e
 additi. Nrm vero gen' pmasit pūru
 Ipsi igit molestie hui' fuere pncipiu
 nequias pso macedoniu hntē cōpauā.
 neq; prudentia grea. sed aut saliet vūtib'
 mal' morib' egyptioru et atiquas immi
 nias aduersu nos exercitib'. E diuerso
 naq; factu est qd nob' impperare psumit
 Na ai plurimi coru no oportune ius ei' auu
 litat' obtineat pegenos vorates eos q hoc
 pūilegiu ad ocs imyasse noscūt. Na egyptis
 neq; regū quisq; videt ius ciuilitatis fuisse
 largiq;. neq; nūc qlibet ipatoru nos aut
 alexander qdē mtrudixit. reges aut aipere
 Romani vo su ai pōdire dignari sut. Itaq;
 derogare nob' apion dignat' est. q; impatorz
 no statuiam' imagines tāq; illis hor ignozitib'
 aut defensione apionis indigentib'. ai pōi'
 debuerit admittari magnanimitat' medio
 crinitat' romanoz. Cū subiectos no cogit
 patria iura trasfende. Sz suscipit honores
 sicut dare offeretes piū atq; legitimū est.
 No em honores graz hnt. q; ex necessitate x
 violentia cōferūt. Greis atq; et alijs q; bndā
 bonū esse credit imagines instituire. Demiq;
 et patru x vrozū filiorūq; figurās depingētē
 exultat. Quidā vo etiā mhl sibi competētū
 sumit imagines. Alij vo et seruos diligētes
 hor faciūt. Qd g' mritū est. si etiā pūcipib'
 ac dominis hūc honore pberere videat'.
 Porro aut legislator no qsi pphetas roma
 norū potentia no honorādā. h' tāq; causa
 neq; deo neq; hoib' vūle despiciens. Et qm
 totū aiātū mltō magis dei aiātū pbat inferius.
 iterdixit imaginē fabricari. Alij aut honozib'
 post deū colendos no phibuit viros bonos
 quib' nos et iperatores et populū dignitatib' x honorariū
 ampliā' facim' aut p eis cōtinua sacrificia.
 et no solū quoridiāis dieb' ex impensa cōi
 omū iudeozū talia celebram'. Verū ai
 nullas alias hostias ex cōi neq; p filijs pagana'
 Solis impatorib' hūc honore pncipiū pariter
 exhibem'. quē homi nulli p solim'. Nec itaq;
 cōter satisfactio posita sit aduers' apione
 pro his q; de alexandria dicta sut. Admiror aut
 esse eos. q; ei huiusmodi formit' pberere id est
 possidomū x appollomū melom' / qm acrisat
 quide nos qre nos eosdē deos ai alijs no colim'.
 mentientes aut pariter et de mō tēplo
 blasphemias cōponētes i cōgruas. no se
 putāt impie agere. diū sit valde turpissimū
 liberis qlibet raiōe mētiri. Mulo magis
 de tēplo apud cūctos hoies noiatū tantū facti.

f

honorariū

tate pollente In hoc enim sacro appion presumpsit
edificare. asini caput collocasse iudeos. et eum colere
ac dignum facit tanta religione et hoc affirmat
fuisse depalatum. dum Antiochus. epiphaneus et
epoliasset templum. et illud impurum iudicium et auro
compositum multis periculis dignum ad hoc agitur.
prius quidem. quam egyptius vel si aliquid tale
apud nos fuisset nequaquam debuisset increpare.
cum non sit deterior. asini furores. furores
et hircos et alios qui sunt apud eos dii Deinde
quod non intelligat operibus increpare de incredibili
suo mendacium. legibus namque sunt vnum iudicium
quibus sine fine existimant Et cum variis casibus
multum amittit sicut etiam aliorum verauerunt
Et dius ac pompeius magnus ac licinius crassus.
et ad nouissimum. titus cesar bello vincens
obtinuerit templum Nichil huiusmodi illic iue
nere. sed purissimum pietatis de qua nichil
nobis apud alios estabile Quia vero antiochus
neque iustitiam fecit templi deprecationem. sed de egestate
periculis ad hoc accessit cum non esset hostis. et
suis non auxiliatores suos et amicos aggressus
est Nec aliquid dignum derisione illic iuenerit
Multum dignum scriptores super hoc quomodo
testatur polybius magalopolium. strabon
capadocia nicolaus damascenus. Tyragenes
et Casper temporum scriptor. et Apollodorus.
omnes dicunt periculis indigent Antiochum trans
gressum sedera iudeorum. et spoliasset templum auro
argentoque plena. Nec igitur Appion debuit res
picere nisi cor asini ipse potius habuisset. et
impudentiam amissis. et quod apud ipsos asolet
colere neque enim extrinsecus alia ratione mentis est
illos itaque asinis neque honorem neque pietatem aliquid
damus. sicut egyptii crocodilis et aspidibus.
quod eos qui ab ipsis mordent. et a crocodilibus rapiunt
flicibus. et deo digni arbitrantur Sed sunt apud
nos asini. quod apud alios sapientes viros onera
sibi metimposita sustinentes Et licet ad aras
accidentis committantur aut postposita non ad
impleant multas valde plagas. accipiunt quinque
operibus et ad agricultura rebus necessariis
ministrant. sed aut omnium sordidissimum fuit
appion ad componendum verba fallacia. aut
certe ex rebus iniuria similes heri implere non
valuit. quoniam nulla potest contra nos blasphemia
pueritiae Altera vero fabula de rogatione mea
plena de gratia apposita. de qua dicitur factum est quod
qui de pietate loqui presumpsit. oportet eos non
ignorare. minus esse immodicum templum transire
quam sacerdotibus se lecta verba transire In
magis suade defendere sacrilegium regem quam
iusta et veraciam de multis et de templo describere.

Volentes enim Antiocho prestare. et fidelitatem
ac sacrilegium eius regere. quo inter gentes nomen
est usque propter egestatem periculis. De trahentes
nobis etiam que in futuris essent mentis sunt Propheta
vero aliorum factum est appion. et dixit Antiochum
templum iuenerit lectum et hoc et eo idem. et
prostitit ei mensis maximis terminis volatilitatem
dopibus plena. et obstupuit his huiusmodi illi vero mox
adorasse regis ingressus tam maximum ei solatium
substituit. ac prudeniter ad eius gentem extensa
dextera populosam libertatem et iubente rege ut
consideret et dixeret. quis esset vel auro ibidem
habitaret. vel qui esset causa aborum eius. Tunc
hominem in gemitu et lacrimis lamentabiliter
sua narrauit necessitate. ait inquit se esse grecum
et dum passim peruenit ad vitam cum dixerit
se subito ab alienigenis hominibus. atque deductum ad
templum. et inclusum illic. et a nullo ostium. si curia
dopibus paratione saginari Et primum quidem
hominibus in optabilia beneficia vidisse et detulisse
letitiam Deinde suspicionem. postea stragulam. ac
postremum consilium a ministris ad se accedentibus
audisse legem in iudeorum. pro qua nutritio
habet. et hoc illos factum singulis animis quodam tunc
constituit Et comprehendere quidem grecum pere
grinum. atque animalis tunc saginare. et deductum ad
quandam siluam condere quidem cum hominem. eius corpus
sacrificare fecerunt suam solennitatem. et gustare
ex eius visceribus et iussurandis facere in immola
tione greci. ut immolationis contra grecos haberet
Et tunc in quanda fouca veliqua hominis periculis
abire. deinde refert eum dixisse paucos iam
dies debita sibi metimposita esse atque rogasse ut
evanescentes grecorum deos et superantes in suo
sanguine insidias iudeorum De malis cum tunc
stantibus liberaret Huiusmodi quod fabula non
tantum omnis tragedia plenissima est. sed etiam
crudeli impudentia reddidit Non tamen asacrilegio
prius antiochum sicut arbitrati sunt. qui huius
ad illi gratiam describere Non enim presumpsit
aliquid tale ut ad templum accederet. sed sic
aut iuenerit non sperans. fuit quod voluntatis iniquis
impudens. et nihilominus sine deo quanta iussu
mendacium supfluitas. quia ex ipsa re cognoscit
valde fallitum est. Non enim tunc solos grecos
discordia legum esse dignoscitur. sed maxime
aduersus egyptios et plurimos alios. que
etiam chorum non contigit aliquam tunc nos peregrini
nari. ut aduersus solos renouata coniuratione
perfusionem sanguinis egerem. vel quod possi
bile est. ut ad has opias omnes iudei colligerent.
et tantis militibus ad gustanda viscera illa sufficeret.
sicut ait appion. vel ait tunc hominem quicquam

fuit non enim suo nomine descripsit aut quod eum in sua patria ex non in pompa deduxit dum posset. Her faciens ipse quidem putari pius et grecorum amator eximius. assumere vero contra iudeorum odium solatia magna iudeorum. Sed her relinquitur insentatus enim non ubi si operibus deest arguere. Sciunt igitur omnes quod videre constructionem templi mei. qualis fuerit et intrasgressibile eius purificationis integritate. Quam enim portam habuit maritima. et horum singule partem secundum legem habuere custodiam. In exteriori itaque ingredi licentiam omnibus etiam alienigenis. mulieres tantummodo menstruate transire prohibebant. In secunda vero portam cuncti iudei ingrediebantur. eorum coniugibus autem essent ab omni pollutione munda. In tertia masculi iudeorum. mundi existentes atque purificati. In quarta autem sacerdos solus indutus sacerdos. In aditu vero soli pontifex sacerdotum propria stola circumamicti. Tanta vero est circa omnia providentia pietatis. ut et quasdam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo oportebat facientes traditas hostias introire. Et meridie rursus dum clauderet templum. Demum ne vas aliquod portari licebat in templum. sed erat in eo solummodo posita altaris mensa turribus illis candelabrum quod a lege descripta sunt. Etenim nihil amplius neque ministeriorum aliquorum ineffabile agitur. neque in illa epulatio ministrat. Her enim quod predicta sunt habet tota populi testimonium magni festi rationem gestorum licet enim sit tribus quatuor sacerdotum et horum tribus singule habeant hominum plusquam quinquaginta milia. sit enim observatio particulariter per dies certos et his transactis alij succedentes ad sacrificia veniunt. et congregati in templo mediane die praedentibus claves templi et ad numerum omnia vasa percipiunt nullamque adibit aut potum attineat in templo delatum. Talia namque etiam ad altaria offerre prohibita est. praeter illa quod sacrificia preparant. Quod ego appione esse diam nisi nichil horum examinaret ubi incredula protulisse. Sed turpe est. historie enim veteri notitia seque ferre grammatice non possit. Et sciens templum meum pietate habet quod de praetermissis homines autem greci comprehensione facit. et pabulum ineffabile et laborum opulentissima claritate. Et pervius ingredientes ubi nec nobilissimos iudeorum licet servare nisi fuerint sacerdotes. Her ergo pessima est impietas atque mendacium spontaneum ad eorum seductionem. qui noluerit discutere veritatem. Haec siquidem mala et ineffabilia predicta sunt nobis debere abere retinere. Uerumque tamquam pessimum devideret adficiens fabulosa

facta. Et enim illud vetulisse dum bellum iudei contra iudeos haberet longo quodam tempore talique civitate iudeorum quod in ea apollinē tollebat venisset ad iudeos. cuius nominis dicitur zabilon. Demum qui eis promississet traditurum se eis apollinē deum dormientem venturumque illis ad mentem templum. Si omnes ascenderet et credidissent omnem multitudinem iudeorum zabilonem vero fecisse quoddam machinam mētem ligneam. Et aram posuisse sibi. et eo tres ordines infixisse lucernarum. et ita ambulasse. ut perit stantibus appareret. quasi stella perit iter agens. Porro iudeos inopinabili visione obstupuisse. et longe constitutos tenuisse silentium. zabilonem vero multa quiete ad templum venisse et autem detraxisse asinum apertum. Sic enim urbem describit. et rursus dicitur volenter advenisse. Igitur et nos dicere possumus. quod asinum hoc est semetipsum. Hypion grauiat et facit stulticia sibi et mediantibus oneratum. lora namque quod non sunt describit. et civitatis nesciens transferre. Idumea enim iustae mentis confinis est posita iuxta Casam et nulla civitas huiusmodi dicitur nūcipae. In phemia vero iuxta montem Car meli. Dora civitas appellatur in nullo eorum. Hypionis oblationibus. Quatuor enim dierum itinere parit est a iudea. Cur itaque nos rursus artusar eo quod non habeamus communes cum aliis deos. si sic facile credere praesens non ad se veterum apollinē et ai stellis eum ambulare super terram putavere. Lucerna enim quae primo nūcip videtur. Qui licet et tanta et talia dicitur ambulare candelabra. Sed nec aliquid ei ambulanti per pūctam extantibus milibus obviavit. Desolatos etiam viros custodibus comperit. et hoc tunc plij. Cetera iam relinquo Janie vero templi altitudinem quidem erant a ibitorum sexaginta. latitudine vero viginti. omnes deaurate et pene auro puro conferte. Haec clauderent non unum quod viri ducti diebus singulis. et relinquere eas aptas nesciam. Difficilius minus erat facile eas lucernifer ille aperuisse credere. qui solo etiam habuisse asinum apertum estimabat. quod apertum dubium est. utrum hoc apertum zabilonem denuo reuocatum. In certe sumens apionem introduxit in templum. ut antiochus inveniret. Unde et apionem aliquam mentendi daret occasionem et scribendum bantrantium per deum factorum tali et tunc et maris nulli iudeos facturos alienigenae et maxime grecos. Oportebat autem mentem absolute dicere nulli facturos alienigenae et magis egyptijs. Sic etenim ab

immo poteret o eius signum de iure iurando
cogruere ab egyptijs vnaq non puer maligni-
tate sua: sed ppter calamitates expulsus sunt
A grecis aut plus loas q studijs sum aduicti.
ita vt nulle inter nos et illos inimicitie et zelotypie
esse noscunt. E diuerso naq mltos eoru ad mas
leges contigit amississe Quoru quida pmasere.
quida vero pdirare no ferentes denio reasere
Hoc ta iustitiam nuq se quisq audisse memit
apud nos habitu. sed solus apion vt videtur
audiuit Hpc vnaq coposuit mms igit hec
maxia composio etia infuturo dicenda
apionis admiranda dignissima est Quaru
veru hoc affirmat in dicit. q neq legib iust
viam. nec deu colam vt cuem. et diuersis
gentib seruam. et calamitates quosda.
avn ciuitate suscipiam tu vnaq pncipalis
ciuitas romanoru sit. Cui aucti soli ab imo
regnare atq nos seruare cosuerunt Quis
etia ab horu magnanimitate se valeat
abstinere. Nullo etia alioru p dicit
sermone que apion locutus est. qn pauas
contigit imprincipatu cotinuu psidere. et no
virsu alib facta mutacone seruire. Pluri-
me naq gentes alib obedire coacte sut.
Soli aut egyptij eo q refugiant sicut aut
in eoru puincia dn atq saluati migrates
mefigies bestiaru honore pncipiu uenerit.
vt nulli fabularent horu q asiam europaq
temere Qui saluat vna diem q tuo ton
seculi no habuere libertate. neq apud mdi-
genas dnos neq apud externos Na que
admodu eis vsi sint p se no semel solu modo
sed frequenter vastantes vbes. tpla vites
amputatos apud eos interfacientes deos
impercare no studeo No em cotinem stulticia
nos indocti oppionis imitari. qui neq casu
athemensi neq leademomoru ato suo
crepuit Quoru alios quide fortissimos.
quoz sum diuersis vte sut calamitatib
sauciat Dimitto dyritu athemensiu avn.
tēplu ephesiu et delphos. aliaq multa
p quib intulit. sed potius inferentib imperia
Non aut accusator mōru apion uenit est.
maloru suoru apud egyptu gestoru prosh
oblitus Sed se sostris eu que refert fabula
regē fuisse egypti. vt credit ex amuit Veitū
possum et nos dicere nos reges dauid et
salomonē q mltas subdidere gentes Sed de

his modo suscedendū est. que vero actus nota sit
Apion modis oib ignoraui. qm peris et post
illos pncipib asie maadomb egyptij quidem
seruire nihil differet a faulis Nos aut liberi
cosigentes et iam ciuitati in arcuati postaru
tenium pncipatu amō viginti et centū. vsq
ad pompeiu magnū. et dū vniuersi sut expug-
nati a romanis pncipib omū soli ppter fide
sua maiores nri auxiliatores et arma fuere
Sed qrit q viros mirabiles no pcebum. vel
vt quoru da aruū inuētores. et inter hos eni-
merat soxratē et zenonem et thleamē et aliq
huiusmodi Deinde qd potius est mirandū
semetipsū his adient et beatissime alexandriā.
q tuū talē habere meruit. quod vix fuit.
Oportebat em vt ipse suet test existeret. q alib
oib sit oportum et talid esse videbat. et vna
vboq corupto Quappter recte quilibet alex-
andrie condolebit. si sity isto aliquid magni
sapuerit De viris aut qui fuere apud nos titulo
nullo laudis inferiores snūt q voluerint
mē antiqta libris inuētere Reliq vero q
in accusacone cōscripta sut dignū erat forte
sine factione relinquere. vt ipse sui potius et
alioru egyptioru accusator extaret Querit
em eo q aialia cōficta sacrificam. et no vestam
armib stultis. sed et accūacionē gemitalū
vehemēter irridet. de mōru qdē aialū perceptiōe
cōmūno nob est. ai alib hōib vniuersis Apion
aut sacrificantes nos vedarguens inrepat
semetipsū. ai gne sit egyptius No em grecis
aut maadomb aduersat. isti em optat sacri-
ficare. id est centū bouū suis dn et sacerdotib
vt ut ad epulas. que si un sint no pterea ongi-
mūdu aialib desolari qd apion expauit Qui-
tamē si solēritates egyptioz sequerent quide
mūdū hōib ferocissimis aut bestijs impleret.
quas isti iudicantes deos diligenter enutriūt.
Etem si quis eū cōsuleret. quos putaret om
egyptioru esse sapientes atq deicolos sacerdotes
sine dubio fateret Ver em duo dicit sibimet
ab imo a regib esse precepta. vt deos colāt
et sapientia diligāt. qd illi facere pncipue
iudicat. q tu et arcuadiū oēs. et a potamis
abstinet tibus Sed neq vllus alter egyptioū
ai eis dnō sacrificare dignosnt Cecus igit
fuit apion. qn p egyptijs nōas detractiōis
componens. illos videt potius accusare. qui
no solū vtut solēritatib quas inob culpat iste.

sed etiam alios nuntiandi docent sicut dixit herodotus
 Unde recte mihi videtur apion propter patrie sue
 leges multam soluisse blasphemie Etiam necessario
 civitatis arma genitalia vulnere ei facta nihil ei
 civitatis profuerunt et putrefactis magnis doloribus
 exprivavit et poterit enim bene sapientes in legibus
 propter nra pietatis integre permanere, et aliorum
 minime permanere In re vero suas quidem leges
 effugit De miris vero mentio est hic itaque tamen
 vite fuit apionis sed et in hunc iam finem liber
 ampuet Quia vero et apollonius molon et hysimachus
 et alij quidam tam per ignorantiam quam per insamiam
 de legislatores moysi de legibus verba protulerunt,
 nec iusta nec vera Dicit illi quidam velut mago
 atque fallaci de rogant leges autem malis apud nos
 nullis quibus vniuersis affirmat esse doctrinas Volo breuiter
 et de omni conuersatione nostra et de partu aulari sicut
 potero proferre sermonem Rex enim fore manifestum
 quod et ad pietatis alterutrum vniuersalesque demerenda,
 insuper ad iustitiam laborumque tolerantiam, et ad optatum
 morum optimas leges positas habeam? Rogo
 tamen lecturos ut non cum iudicia exequamur huius
 operis lectione non enim ipsius laudes describere
 morum, sed aduersus eos qui nos plurimum et
 fallaciter accusaverunt, satisfactionem habere potest esse
 iustissimam Prinde accusacione apollonius non conuenit
 sicut apion insinuat, sed dispersim Quippe
 tamen aliqui quidem nos deo et hominibus odiosos appellerunt
 Aliqui vero formidant nos superat Et de diuerso
 rursus aliqui de suspicionem factum gentis nostre que
 dicit autem etiam scilicet barbaris, et propterea
 nullum iudicium nos solos vite vitale comperisse
 Hec autem omnia manifeste redarguunt, dum vniuersa
 contraria que ab eo sunt dicta monstrant Et legibus
 imperata, et a nobis cum omni integritate gesta Si
 vero roarty fuero facere mentionem legum contra
 riarum apud alios constitutarum, cum rei culpabiles
 illi sunt que malis sollicitudines tamen malis
 dicere voluerit Quibus neutrum puto remanere
 quod dicit nec quod eas habeam leges, que
 ego capitales et firmas ad increpandum posi-
 turus sum aque, quod prope legibus propter perdu-
 ram Paulus ergo sumens omnia volo prius
 edicare, qui coram qui sine lege et ordine viuunt
 Hi qui ordinis et communium legum amatores
 extiterunt, et primi hoc inchoauerunt, recte mansue-
 tudine nostraque virtute prestare dicendi sunt
 Denique conantur singuli eorum gesta sua ad
 antiquitatem referre, ut imitatores aliorum videantur

existere, et non ipsi potius alij, ut legitime
 viuere debeant exponere His igitur hunc modum
 habentibus virtus legislatoris est meliora consi-
 derare, et his qui vsuri sunt legibus quas posuerit
 satisficere quia recte sunt Populi vero est ut
 et omnibus que continentur sunt perduerent, et neque felicitatem
 precedente, neque calamitatibus aliquid horum immutet
 Dico igitur in legibus quorumlibet que memo-
 rantur legislatorum antiquitate predeceperunt Lygurgus
 enim et solus et zaleucus loquen, et omnes que apud
 grecos mirabiles sunt nouelli atque recentis
 quatenus ad illa comparati esse noscuntur Quia nec
 ipsi non legis fuisse olim apud grecos agnoscat,
 testis homerus est qui nuncupat in ope suo, hoc vsus
 est notie Non enim et legem, sed in diffinitis senten-
 tiis et regum preceptionibus plus regerebat Unde
 etiam multo tunc permansere tantum moribus viuentis,
 et non scripto Et multa horum sepe secundum eundem
 consilium permittentes Noster vero legislator
 antiquissimus existens, hoc enim vniuersis manifestum
 est, etiam apud eos clarum que se contra nos loquuntur,
 semetipsum prebuit optimum principem populorum
 et consiliatorum magni Sed instructionem totius
 legis vite restringens eis suasit habere libenter
 accipere, et firmissime inclinata sententia iusto
 dicitur Primitus autem eius magnitudinis opera
 videam? Ille namque progenitorum nostrorum relinquitur
 tunc egypti et ad etiam gratiam remeantem,
 multa milia sumens et plurimum et impossi-
 bilibus rebus, cunctissime liberauit et iniquam
 eos et multam arenosam oportebat transire
 via bellam deuincere, et filios et uxores perdas
 bella seruare In quibus dux egregius et consilia-
 rius sapiens sumus, et tutor veracissimus fuit
 vniuersorum Omne siquidem multitudine in
 semetipsum pendere fecit, et cum omnia que vellet
 persuadere posset, in nullo horum vindicauit
 sibi potestate, sed in quo maximo tunc pietate
 sibi met arrogat et tyrandine presules rerum
 et populum frequenter plurima iniquitate viuere
 consuecunt In hac ille potentia constitutus
 ediuerso, magis iudicauit agendum pie et
 plurimum exhibere alijs equitate ipse virtute
 perpetua credens auctos ostendit, et salutem
 firmissimam prebere sequentibus bona voluntate
 et maximis actibus in singulis consilij vsus est
 Quia propter recte iudicabat ducem atque consilia-
 torem se deum habere, et primitus sibi met satis-
 faciens, quia sed illius voluntate vniuersa

gereret atq; tractaret. Creditur modis omnibus
oportere ut etiam apud plebem her optimo pma-
neret. Nam dum respicit sua vita creditur, de
tinquere non presumit. Huiusmodi quidem non
legislator fuit, non magus, non fallax, sicut
derogatores iniuste pnuiciant, sed quales apud
grecos gloriante fuisse cernuntur, et post eum
legislatores, alij namque quidam eorum leges posi-
tas animo dicebant. Alij vero eas in apolline
et vaticinium delphicum referebant, siue pro veri-
tate hoc credentes, seu facile suadendum iudi-
cantes populo. Qui vero precipuas leges instituerunt,
vel qui iustissime de dei fide cognouerunt,
licet hoc ex ipsis legibus facta compassione conspiciat.
Iam enim de ipsis tempus est disputandi. Igitur
infirmitate quidem partium atq; gentium atq; legum
apud auctores homines differentie sunt. Alij siquidem
monarchis, alij vero populo pntate.
Uero vero legislator nihil horum intendens, veluti
si quis hoc dicendo mensuram transgredat
verbi diuinam reipublicam declarauit,
deo principaliter conuersationis mentem atq;
pntate excellenter assignans et satisfaciens
cum auctores inspirare tanquam causam bonorum
omnium vniuersis hominibus existant, et quatenus
constringit eos in angustiis supplicasse illius
non latuisse voluntate. Neque quatenus eorum que
gessere vel si quid aliquis apud semetipsum
potuit cogitare, vnum vero eum esse ministravit,
et ingenitum, immutabile, perpetuum,
et omni specie mortali pulchritudine differere.
Et ipsum nobis notum quibus aut sit secundum substantiam
profectus ignotum. Her itaque de deo saperet
prudentissimis grecorum, quatenus quidem eruditi
sunt, illo utique sciendi pntate pntate nunt
dicere pntate mitto, quatenus non optima et congrua
dei nature atq; magnificentie sunt valde
testantur pythagoras enim et anaxagoras et
plato, et post illos philosophi stoici et pene
ceteri videntur de diuina sapientie natura.
Sed hi quidem ad breuiter philosophantes populo
suppositionum opinionibus iam conscriptam veri-
tatem dogmatibus pntate timere. Noster vero
legislator opera prebens conformis vbi
suis non solum hiis qui cum eo erant satisfecit,
sed etiam qui ex illis semper erant nascuntur,
hoc immutabiliter inspirauit et causa
legislatoris uis ad utilitatis modum
semper addidit. Non enim parte virtutis dei

cultura dicitur, sed huius partes alias esse pntate atq;
constituit idem fortitudine iusticia et omni
civium concordia ad alterutrum. Certe namque
actiones et studia vniuersis huiusmodi ad
diuinam referuntur per diuina pietate. Non enim hoc
inexaminatum aut indefinitum vltimus delectat.
Duo siquidem sunt totius discipline et moralis
institutionis modi, quorum vnum quidem sermone
doctor est, alter vero exitatione morum, que
cum ita sunt quidem legislatores sentendi sunt
discreti, et alterum horum modum sibi placitum
assumunt alterum reliquerunt, sicuti laudemomij
quidem et ceteros moribus erudiebant, non vbi
Athenienses vero et pene omnes alij greci quatenus
oportet agi per pntate prohibent suis legibus. Assuescit
vero ad her operibus minime valere. Noster
autem legislator her ambo multa diligentia
cooptauit. Nam nec ex exitatione morum dimisit
non tradidit, neque leges sermone reliquit
incomptas. Sed mox a primo inchoans cibo et
vniuersis dicto quicquid nichil neque minimatum
quatenus sub potestate voluntatis vtenum delectat.
Sed et de cibis quibus conuenit abstinere, et qui
firmi sunt, vel que dicta conueniens esse videat.
Nec non et de opibus labore similia et quiete timere
atque regulam posuit legem quatenus veluti sub patre
atque domino vniuersis, neque volentes quatenus, neque
per ignorantiam delinquam. Non enim ignorantibus
penam posuit, sed optimam et necessariam correptionem
monstrauit legem. Quatenus propter non semel
audire, ne scando vel sepius, sed in vna quatenus
septimana alia opera reliquerunt, ad legis
auditionem congregari precepit vniuersos, eamque
pntate condiscere, quod scilicet omnes legislatores
reliquisse noscunt. Et tantum plurimum hominum
potero sunt, ut secundum pntate viuunt, quatenus pene eas
ignorant, et cum penauerunt tunc agnoscent ab
alijs qua legem pntate esse preuaricati. Sed eum
viri maxime cum gloria et pntate gubernantes
pntate ignorantem. Santos namque sibi sciant
assidere ad dispensationem rerum, et experimendum
legis habentium. Morum vero quilibet cum leges
interrogasset, finali quatenus non solum veniat.
Vniuersas quidem mox a primo sensu eas disten-
tes in animo veluti scriptas, et rari quidem
quilibet transgredire. Impossibile autem est
supplicium deuenire penam, hoc itaque pntate
omni mirabilem consuetudinem nobis inspirauit. Nam
vnam quidem habere et eadem de deo sectam, vnam

vero ac morib⁹ differre nichil ad iuicem
 optimā morib⁹ hominū p^t celebrare concordia.
 apud nos etenim solos neq^{ue} de deo quilibet
 sermones audet alterutris aduersarios.
 sicut multa similia apud alios fieri comp^{er}at^{ur}
 Cū nō solū a fortuitis quod visū fuerit vni
 cuiq^{ue} p^{er}ferat^{ur}. sed etiā apud quosdā philoso
 phorū hoc crebro p^{er}firmat^{ur}. Cū alij quidē
 totam dei naturā sermōib⁹ p^{er}imere tētauerē
 Alij vero eius prudentiā ab hōib⁹ abstulere.
 neq^{ue} in studijs vite a differentia vlla cōspiciat^{ur}.
 sed cōmūnia quidē opa omniū apud nos cōstitūt
 Vn^{de} nō de deo sermo cōstit^{ur} est asserens illū
 cūta respicere. sed etiā de ipsius vite studijs
 Et qm̄ oportet oīa alia ad timnū diuine
 pietatis addiā. a mulierib⁹ nō et a seruīs
 quilibet auerti. pro qua re illatis nob^{is} calūniās
 a quibusdā nō exhibeam^{us} viros iuuentores
 nouorū operū seu verborū cōtingit orti
 Alij siquidē in nulla re paterna p^{er}durare
 optimū esse putāt. & p^{er}ipue trāsgressorib⁹
 sapientie robur assignāt Nos autē e diuerso
 vnā esse prudentiā atq^{ue} vtiutes existimam^{us}
 nichil penit^{er} vel facere vel cogitare otariū
 his que antiquis sanctis nosstris. quod scilicet
 indiciū legis est optimo federe cōstitūte Nam
 ea que nūc nō hnt modū. experimēto sepe
 correpta redarguūt. Apud nos autē qui
 credim^{us} ab imāto positā legem diuina volūate.
 nichil aliud priū est quā hāc sub integritate
 reseruari Quis etenim ei⁹ quit^{ur} mouere
 p^{er}. aut quid meliūs adūcēnt. vel qui ab
 alijs tāq^{ue} p^{er}cellēt^{ur} ad statū reipublice nō
 migrauit. aut que poterit esse melior atq^{ue}
 iustior quā ea q^{ue} deū quidē p^{er}ncipē omniū
 esse cōfirmat^{ur}. Sacerdotib⁹ aut^{em} in cōi qdē
 res p^{er}cipuas dispensare p^{er}mittit. Sūmo vō
 ponnitū aliorū sacerdotū p^{er}icipatū compe
 tēt^{ur} imūgit Quos vtiq^{ue} nō diuini neq^{ue}
 alijs quibusdā spontaneis auiditātib⁹ p^{er}cel
 lentēs. legislator ad cūmē hui⁹ honorib⁹
 instruit Sed quūq^{ue} sapientia vel tēperātia
 alijs prestare nosstris. eis p^{er}cipue culturā
 diuine placationis cōiūxit Apud hos igit^{ur}
 et legis et aliorū studiorū integra diligentia
 custodit^{ur} Contemplatores etenim omniū atq^{ue}
 iudices contēptionū et p^{er}imores culpabilitū
 sacerdotū esse decreti sūt Cuius ergo p^{er}icipatū
 quod regnū erit hoc sanctiūs. vel qui honor

deo potius cooprabit^{ur} cū oīs quidē populi si
 p^{er}parati ad pietatē Sūma vero diligentia
 sacerdotib⁹ sit indicta & velut quedā festiuitas
 gubernet^{ur} vniuersa Cū etiā ministeria
 sua nūcro pauciorū dierū alienigine custodire
 neq^{ue}erūt ea videlicet sacrificia nominātes
 nos cū mltā delectatione & in commutabili
 volūate solēnitatis opus y oē seruam^{us} eū
 Que igit^{ur} sūt p^{er}cepta vel interdita simplia
 siue vota dicam^{us} Primū quidē de deo est
 dicend^{um}. Deus habet oīa p^{er}fecto beautissim^{us} ipse
 sibi cūctisq^{ue} sufficiens. p^{er}ncipū & mediū et
 termin^{us} Inter oīa operib⁹ quidē & mimerib⁹
 clauis et totū tonū rei manifesti forma
 vero & magnitudine nobis inenarrabilis
 Omni nāq^{ue} materies comparata ad hūiūs
 imaginē licet sit p^{er}iosa tū promen nictaq^{ue}
 ars ad illius imitacionis iuentū extra esse
 arē cognoscit^{ur} nichil simile neq^{ue} videm^{us} neq^{ue}
 possim^{us} suspicari neq^{ue} conijcere. sanctū est.
 videm^{us} eius opera limen. celū. terram. solem.
 lunā. firmā. mare cūctāq^{ue} nationē
 reddicionē fructū. her de^{us} fenit. nō mōib⁹
 neq^{ue} laborib⁹ neq^{ue} quibusdā indignū sibi
 cooperantib⁹. sed ipso vidente bona repente
 facta sūt. bona nūc hoīes cōuenit vniuersos.
 si qui eū que placere exeratione vtiūt.
 Modus eū diuine placationis iste sanctissim^{us}
 est Vnā tēplū vniūs dei cōe omiū cōis dei
 auctorū Gratū nāq^{ue} sp^{irit} est oē quod silē est.
 hūc placant quidā sacerdotes semp. p^{er}dit
 vero istos prim^{us} secundū gen^{esim}. qui ante alios
 sacerdotēs sacrificauit deo custodiet leges.
 De dubijs iudicabit. et p^{er}imiet lege cōiūctos
 hūc quisq^{ue} nō obedit supplicio subiacet
 tāq^{ue} qui t^{em} ipso deo impie gesserit. hostias
 immolauit. nō ad rapulā nām vel ebrie
 tate attinentes her em nō placēt deo. q^{ue} res
 ontisio pot^{est} inuiriavū sim^{il} et expensarū
 est Deus em temperatos ordinatosq^{ue} et
 boni generis diligit. & vt p^{er}cipue sacrifi
 cantes caste viuam^{us} In sacrificijs autē y
 cōi salute primo oportet orare. dein de
 singul^{is} p^{er}stet ipsis Quomodo oēs forij
 sim^{il} et qui hor cōstitū siue vite p^{er}ponit
 maxime deo gratissimū est. sup^{er}fluitio vō
 fit ad deū vot^{um} ac p^{er}ab^{is} nō vt bona p^{er}stet
 Nec em ipse sponte contūlit vniuersis et
 vno deposuit Sz vt hor suscipere valeam^{us}

suscipientesq; seruiem. purificationes in sacri-
ficijs lex decreuit ex omni exatib; excomuni-
atione a muliere facta et alia multa cōfiteret
valde longissimū est. huiusmodi ergo de deo
et eius placatione sermōtib; est. Ipse autē
simul etiā lex est. quosdam autē nouit lex
p̄mittionē per naturā ad cōiugē. si tamen
p̄ filiorū causa precandorū agat. Masculoꝝ
vero in masculos valde iudicauit inimicis.
et tēptantes horū morte decreuit dignos. Nube
vero iubent nō respicientes ad dotē. neq; uolenter
arripere. sed neq; dolo vel fallacia suadere.
Dispensationē uero ponit fieri p̄ eū cū esse
uosit potestatis et p̄ cogitationē oportūnā
Mulier autē inferior inquit est uiro p̄ omnia
Obedit igit nō ad iūctiā. sed ut sit sub regi-
mine cōstitutā. Deus em̄ uiro potestate dedit.
cū hac ergo corre deat maritū solāmodo.
Alterius uero experientia habere neq;simū.
si quis autē hoc egerit dectinatio nulla mortis.
neq; vim fieri uirginē alteri desponsare. neq;
si sua serit nūq; filios nūtrire precepit. Vniūsis
autē mulierib; interdixit. uel celare quod
statū est. uel aliam machinationē corripere
filij. Nāq; membra est cūa demoliend. et gen;
immanitend. Igit si q̄s ad cōiugitū coruptio
neq; transierit imūd; oportet autē etiā post
legale commixtionē uiri mulieres lauare
Hoc em̄ parte aīe polluere iudicauit. inflare
nāq; corporib; uulnerat. dū ob hoc sit aliqua
p̄pter purificationis causam talib; imperauit
Sed neq; in filiorū natiuitatib; gressu epula-
tiones. aggregari et fieri occasiones ebrietatis.
sed tēperatū esse uerpente principū iūstis
litteris erudiri p̄pter leges et nosse p̄genitorū
actiones aut actus imitent. et aī legib;
educati neq; transgrediant. neq; cogitatio-
nē ignoracionis habere iudicent. Prospexit
autē etiā funerib; mortuorū. bene p̄nosē
ad sepeliendū celebrant. exequie. Neq;
insignū fabricē sepulchrorū sed necessaria
quidē circa placatione funeris imperauit
domesticos ad implere. oib; autē uiuētib;
legitimū esse constituit. ut aliquo morietē
et cōiurāt. et gemis lamentacionis effu-
dant. Purificari autē iubet etiā domesticos
facere celebratos. ut longe procul sit q̄
sic uideat quis mūd; esse. cū fecerit homi-
nidū. parentū honorē post deū esse cōstituit.

et qui nō uerpensat eorū grē. sed in q̄libet parte
cōriscat. precepit esse lapidandū. Iubet etiā oib;
seniorib; honorē iuuenes exhibere. qm̄ aīctorū
semor deus est. Nichil p̄mittit celebrandū quod apd
amicos. nō em̄ amicitie sūt apud eū aī oīa
nō credūt. Et licet aliq; inimicie p̄ueniā. prodita
mens a uara p̄hibuit. Si quis arbiter min;
acceperit. morte multat. Despicens qd iūstū
est. et auxiliū reis offerens. quod q̄sq; nō pot. ut
nō auferat. et aliena nō tangat. mūtūas nō
accipiat usuras. Hec et his multa similia cōmū-
monē cōtinēt nostroz inter alter utros. Quō
autē etiā de domestica cura circa alienigenas
habenda habuerit legislator. referri dignū est.
Videbit em̄ oib; optime prospexisse deū. eo ita
sentiente. neq; p̄a corripim;. neq; participari
rebijs nostris uolentib; in uidem. Quicūq; em̄
uolūt sub mās cōuersari leges accedentes ad
ea aī misericordia suscipit. nō grē solūmodo.
sed etiā uolūtate uir putans esse cōstrū. Eos
autē qui trāstorie miseri solēmitatib; nō alia
tamē exhibenda cōstituit. Id ē oib; p̄bendū.
ignē. aquā. cibū. nec ostendere. nō spectare
aliquē insepultū. mittissime etiā circa hostes que
sūt agenda sanctiūt. ut neq; terra eorū exurat.
neq; arbores fertiles inuadant. sed etiā spoliari
eos qui in bello cōdere interdixit. et captiuos
prospexit q̄ten; eorū amoueat. iniuria. et
maxie feminatū. Sic autē alēnos māfuetu-
dine atq; clementiā studiūt odore. ut etiā de
aīalib; irrationabilib; nō taceret sed horū
tantūmodo uolūtate legitimā concedens. ab
oī nos alia causa p̄hibuit. Quēcūq; em̄ ueluti
supplicantiā oriūt. in dormib; hoc interdixit
ocidi. Sed neq; parentes demiq; precepit auferri.
Et licet inimica sint aīalia. eis tamē parcedū
esse sanctiūt. Sic uindiq; ea que ad māfuetudi-
nē p̄tinēt obseruāūt. Doctrinalib; quidem
ficiū predictū est legis utens et alia rursus
cōtra trāsgressores causa p̄mittionis siue
exatatione desigens. dānū nāq; in plūrimis
causis trāsgrediendū mors est. si adulteriū
commiserit aliq;. suū puelle fecerit. Si masculo
turpe tētamētū p̄cipserit. aut
paciat sustinere tentatis. s̄lv autē est lex
ineuitabilis in seruis. sed etiā de mensuris
vel si quis de ponderib; dolū fuerit operat;
et de in iusta uenditione ac fraude uel fide
traxerit alienā rem aut quod nō potuit abstrū

284
lerit omnimodi sunt vindicta. non quia apud alios. sed
ne valde memora De iniuria vero parentum vel impie-
tate que sit in deo. licet tenet hoc aliquis magis peribit
His itaque sanctum legem universam honor tribuit.
non argenti. non auri. neque corone imperis. aut
cuiusdam predicante festiuitate. sed vniuersis
tempore huius conscientiam suam valde proficit legistatorem
prophetante. et deo fidem commendante firmissimam
his qui seruauerunt leges. licet per eis mori contingat
aliquibus. contulerunt alacri ad omnia Dedit enim
deus vniuersis fieri ut vita melior possit ex muta-
tione consistere Piger itaque nunc hoc me scribere.
nisi opera essent omnibus manifesta. quam multa et
plerumque olim nostrorum iugentorum. vel sermone
solummodo extra legem profecerunt. omnia passi sunt
sustinere viriliter. vel si honorari contigit
apud omnes homines nam legem et voluntariam legis
consequenda esse manifestam mouebant grecos
maiores nam etiam extra regionem gratiam instituti
huiusmodi siquidem rectam habent et tam gloriose
de deo. talesque leges multo sanctius firmitissime
custodire omnes arbitror admirari propter frequen-
tes apud nos factas mutationes Denique eos
qui scribere proxime de legibus
tentauerunt tam de inuicibilibus compositionibus
quidam frequenter accusant dicentes. quam impossibi-
lissima suspenderit argumenta. et alios quidem
relinquo philosophos. quoniam huiusmodi
negotium in suis descriptionibus habuere Platonem
mirabilis apud grecos tamquam de honestate
vix precedens et virtute sermonum et persuasione
philosophie natus excellens ab his qui dicebant
pessimum esse de conscribere illius et di-
uulgam pene peremptum est. Cum vniuersis qui illius
verba considerauerunt frequenter et facile reperiret.
quod etiam consuetudini plurimorum maxima esse noscitur.
Ipsa siquidem plato confessus est. quod veram de deo opi-
nionem propter ignorantiam plebis proficere sententiam
non est Sed platonis quidem verba vana esse putant.
et multa potestate composita atque scripta et
maxime de legislatione prolata legistatorem vero
mirantur. et spartam nuntiis conturbant. quam
illorum legibus plurimo tempore durauerunt. ergo hoc
manifestum virtutis indicium est in legibus permanere
Si vero laudem omnium admittant illorum tempore
assimant. scientes amplius duobus milibus annis
nam conscripsisse vniuersam. et super hoc sciunt.
quam laudem omnium quidem omni tempore quo apud se
habuere libertatem proficere vniuersis sunt custodisse leges

Cum vero circa eos facte sunt fortissime mutationes.
pene actuum legum obliti sunt Nos autem multis
mensibus euoluimus propter regum aspectu mutationes
neque in nouissimis malis uementes a legibus
sunt alienati. non vomitionis nec epulacionis
causa seruantes eas quam si quis considerare vo-
luerit. multitudo ampliori respectu maiores
exambias et labores. nobis quam laudem omnium
videbit impositos Illi siquidem operante etiam.
et neque circa artes exercitum huiusmodi. sed ab omni
operatione remissiores pingues et corpe pulchri
in ciuitate degebant. alius ministris in omnibus vite
necessariis rebus utentes. et cibum paratum ab
illis ampuentes. solum opus bonum atque clementes
iudicantes ad faciendum et patiendum. quatenus
preualerent aduersus omnes contra quos bella
susciperent. quod non neque hoc adipisci potuerunt
dicere superpono Non enim singulis solummodo.
sed multis frequenter coram subito legis precepta
negligentes semet ipsos cum armis hostibus
tradere Putas ne? Et nos non dico tantis sed
duo vel tres agrum sunt peiores effecti legum
vel morum Non dico illam facile quam solet preliantibus
euentire sed eam que cum multa corporum afflictione
et multa crudelitate videtur accedere Quam ut
ego puto quidam preualentes nobis non pro odium
subiectis imponere si qui sunt homines qui non
tantummodo esse credunt pessimis si agere autem
extra leges suas vel sermonem apud eos
dicere compellant Non tamen mirari deest si
morem fortissime toleramus pro legibus et ultra
alios vniuersos Non enim que tenuia videntur
mentis studijs alij facile patimur. hoc est opaco
non absque simplicitate. et ut nihil frustra
neque fortuito. quod quisque desiderat vestiat.
aut bibat. aut ad contubernium quolibet amedat.
aut splendide vestiat. aut sine nobilitate
varet Sed illud attendendum est. si gladius
utentes et hostes ab inuasionem fugientes proficere
legis circa cibos nequaquam infringimus Nobis
itaque gratum est propter her legibus obedire et illis
fortitudinis causas ostendere Proinde
lysimachus et molones et quidem huiusmodi
alij conscriptores improbi sophiste adolescentium
deceptores quasi vehementer nobis grauissimi-
mis existentibus derogare contendunt Ego
nollem de legibus alie mens examinatione esse
nostrum etiam mos est gratiam custodire. non aliena
potius accusare Et ut neque irridere neque

blasphemare debeam? eis qui apud alios putant
dij. aperte nobis legislator interdixit propter ipsam
appellationem De accusationibus autem protectiones
suas non in crepare volentibus tacendum non est.
atque utique non a nobis nunc sermo compositus eos
arguere videatur, sed a multis probabiliter iam
premissus. Quis igitur eorum qui apud grecos
sapientia sunt mirabiles non redarguit nobi-
lissimos poetas et principes legislatores? Quam
huiusmodi sententias de deis ab initio populis
inseruere. dicentes eos autem e numero
quidem quantos ipsi voluere, ex alterutris
vero et diuersis naturis creatos
hos autem diuidentes locis habitaculis tamque
generaciones animalium alios quidem sub
terra, alios in mari, seniores autem eorum
in tantis vinctos esse dixere quibuscumque
distribuerent, ceterum his sermone qui de primis
operibus autem tyrannum atque dominum supponere
propterea aduersus eum constituerent in honore
pro uxorem et fratrem et filium, quae ex eius
arbite fingunt generata, ut alligantes
eum appendere, sicut ipse ille suum dicitur primum
heri iuste accusatione digna conuenit,
qui sapientie virtute precellit, hic super
heri deridentes adinuit, si deorum alios
quidem ephobos, et adolescentes, alios autem
seniores, et barbatos esse credendum est, alios
constituos superantes, et quendam fabricum,
alia vero texvintem, alium vero peregrinatum
et cum hominibus contendente, alios autem cythari-
zantes, aut aram gaudentes. Deinde inter
alterutros sediciones effectas, et propter homines
contenciones constitutas, ut non solum alterutris
manibusmitterent, sed etiam ab omnibus vulnerati
ligerent, malaque proficerent, et super omnia est
luxuriosius si imperantia promissionis
viterent? Quomodo non erit in congruum
amores, et concupiscentias ad vniuersos
attingere simul masculos, et ad feminas
Deinde fortissimum, et primum eorum patet
seductas a semet ipso, impregnatasque mulie-
res diruptas, submersasque sperneret, et
eos qui ex eo sunt nati, neque liberare potest
factos descriptos, neque sine lachrymis eorum
profere moribus, Vana sunt haec, et haec alia
consequencia, id est adulterio in celo viso,
et sic impudenter a diis celebrato, ut iam
alii zelare se provent? tali passione descripti

Quid enim alii facturi non essent, dum neque senior atque
rex valuisset impetum suum a mulieribus promissione
retinere Alii vero dum seruientes hominibus, et autem
quidem edificantes causa mercedis, nunc vero
pauperes Alii autem malignorum modo in ferro
carere colligati Quae igitur sapientium talia
non accedat, ut hoc componentes redarguant,
et multam stulticia his credentium reprehendant
Alii vero ad terrorem quendam vel metum, nec non
et vabiam atque seductionem, desunt pessimas
passiones et formam in dei natura fringere
presumpsere Et horum quidem nobilioribus etiam
ciuitate sacrificare suasere Si quidem simulata
necessitate consistunt, ut quosdam deorum putent
honorum esse largitores Alios autem vorant
aduersarios, quam eos veluti malignissimos
homines muneribus atque donis placere contendunt,
magnum quoddam malum se suscepturos ab eis
existimantes, nisi mercede eis studiose prebuerint
Quae igitur causa sit tantae huius iniquitatis, atque
delicti contra deum Ego quidem arbitrator eo quod neque
vera dei naturam ab initio eorum legislatores
agnouerint, neque quantum precipere potuerunt, perfectam
sententiam diffidentes rei publicae tradidere Sed
velut aliud quidam prauissimum reliquerunt, domos
potestate poetis siquidem ut quos vellent deos
introducerent haec omnia patientes rhetoribus, aut
ut de re publica scriberent, et de peregrinis diis
derecta proferebant, sed etiam pictores, et gypsoplastae
in hoc apud grecos multa habuere potestate,
ut vniuersisque formam quam velle secundum modum
sue opinionis exponeret Alter quidem ex luto
quod vellet fingens Alius vero pingens opifinas
itaque quae maxime putantur esse praecipui ebrii, et
aurum habent ad hoc sine semper nouitatis ar-
gumentum, promde apud eos priore quidem dii
florentes honoribus senuerunt Sic enim proferebantur
est, Alii vero noui clam introducti religione
potuerunt, et repleti, alia quidem desolata, alia vero
nunc secundu eorum voluntate edificant, quae propter
(ut arbitrator) eduerso nosse magis indigent,
qual facta sit contra contra deum, et quod ei honor
inobili religione fouetur, Apollonem siquidem
Molon vnus fuit stultorum atque tumulentum eos
autem quae vere in greco philosophati sunt, neque prodi-
torum aliquid latuit, neque frigide allegorie
causas ignorare Quae propter illos quidem iuste
spere, et contra vera de centum contra deum opinionem
nobis fore contraries. Quod plato respiciens.

neq; illū quēq; poetarū dicit in republica esse
 suscipiendū. et homerū honorabiliter admonet
 famū ei cōstituens. et vnguenta sup̄fudens.
 ne; rectā opimōnē de deo fabulis forte destrue-
 ret. p̄cipue nāq; plato mēm̄ legislatorē
 imitātis. licet nullā exudionē huiusmodi
 suis ciuib⁹ impasset. id est vt oēs p̄fere discretē
 leges vt ne forte aliquid extraneorū ciuib⁹
 miscerent. sed esset pura respublica et in
 legū custodia p̄duraret. Horū nihil cogitans
 apollon⁹ molon nos voluit accusare. qm̄
 nō recepit eos. qui alijs sūt opimomb⁹
 p̄omipari. neq; de deo cōmunitari patim⁹ eis.
 q; alia vire cōsuetudine degere. cū neq; hor
 p̄tū nēm̄ sit. sed cōmune cūtorū nō modo
 verū. Ad etiā qui inter grecos caussimū fuisse
 noscūt. laedemōnē nāq; peregrinos etiā
 expellabant corruptionē extra leges. et vtroq;
 metuentes Illoū igit; cūcius seuitiā poterūt
 quilibet arguere. q; nulli neq; cōuersationis
 neq; cōhabitationis sue participiū exhibebāt
 Nos autē aliorū quidē res zelare nō sūnt.
 participari vero cupientes que sūt nra libēter
 suscipim⁹. quod vniq; reor iudiciū magnam
 imitat atq; clementie Sed desino iam de
 laedemōnē amplius disputare. Athenienses
 vero qui cōtem esse suā gloriānt; oib⁹ ciuitatē
 quomodo de his reb⁹ habuerint apollon⁹
 ignorari. Hi nāq; vel verbo solūmodo p̄ter
 illorū legem de dijs loquentes inuitabiliter
 punierūt. Cui⁹ etiā rei grā cōrreats est
 mortuus. nō em̄ hostib⁹ tradidit ciuitatē.
 neq; tēpla vastauit. sed q; noua iumenta
 iurauit. et quoddā demoniū significans
 se referrebat scisil; ludens sicut quidā dicit
 Propiter hor venem ponilo morte multat⁹
 est. Insup̄ etiā corrūpere iuuenes eū accū-
 sator crebat. et cōuersationē parte legesq;
 cōtemnere. Et cōrreats quidē au⁹ atheniensib⁹
 huiusmodi tormenta sustinuit. Anaxagoras
 autē clam omentius fuit. Et q; existimātib⁹
 atheniensib⁹ solem esse deū. ille eū insensatū
 et ignotiū asseruit. pauorū sententia morte
 dānat⁹ est. et aduers⁹ Diagorameliū mētiū
 deruerūt. Si quis omiderit eū. quos iā
 eorū mysteria deridere sevebat. Pythagoras
 autē nisi ato fugisset cōprehens⁹ omideret.
 eo q; dubiū de dijs atheniensū cōscripsisse

putabat. Quod oportet mirari. si circa viros
 fide dignos talia gessisse noscant. qui neq;
 mirerib⁹ pepercere. Nūc em̄ sacerdotē
 quendā. qm̄ eū quidā accusauit peregrinos
 colere deos decretū aduers⁹ eos qui pere-
 grinū irroducerent deū sup̄pliaū mortis
 inferebat. Igit; qui tali lege vrebāt palā
 est. eo q; aliorū nō crederēt esse deos. Nō
 em̄ si crederēt aliquib⁹ inuiderent. quasi
 quiddā maius habentib⁹. Sic his vero
 sedib⁹ cōgaudentes humanis et paululū
 differentes a bestijs. arbitrant; tamē sua
 mysteria oportere esse custodienda. et ama-
 tharim sapientia mirabilē apud grecos
 aduenientē intemerēt. qm̄ videbat;
 grecorū deorū ad eos venisse plenissim⁹.
 Multos autē apud psas quilibet tuemet
 etiā p̄ eadē causa tormentis effectos. Sed
 palam est. qm̄ apollon⁹ psarū legibus
 cōgaudebant. illosq; mirabat. Cuipe
 autē greci eorū fortitudinē atq; cōcordiā vna
 imitatis quā habuere de dijs hāc saliet
 fortitudinē quā tēplis eorū cōcremans
 habuerūt. Is etiā studiorū omiū imitator
 extitit. psiorū vxorib⁹ alienis otūmelias
 faciens. filiosq; conidens. Apud nos autē
 mors deretē ē. si q; vel irrationabilia
 mala hoc modo noceat et ab his legib⁹
 nō adducerēt. neq; timor potuit ip̄tēciū
 potestati. neq; zelus eorū qui apud
 alios honorant. sed neq; fortitudinē. adeo
 ceterem⁹ vt bella auaricie causa suscipia
 m⁹. sed vt legū iura seruem⁹. et dū alia
 detrimenta luf sustineam⁹. sed vt legū
 iura seruem⁹. Si quos de legib⁹ mouere
 tēptauerint. Tūc etiā vltra virtutem
 rebellare conuendim⁹. et vsq; ad calam-
 tates nouissimas p̄duram⁹. Cū itaq;
 nos zelem⁹ leges. cū eas neq; a legislatorib⁹
 suis seruatas esse videam⁹. Vel quomodo
 laedemōnē nō erāt de impermixta sui
 cōuersatione reprehendendi. et de defectū
 pariter nūptiarū. Vliā vero et thebei
 totū imprudentē. et extra naturā olim
 imasculos agebant. et optiē. atq; vilitate
 fore se putabāt. Ergo cū ipsi omno reb⁹
 asserēt. etiā suis legib⁹ insuere. qd; nū
 aliqū valuit apd grecos. vt etiā dijs suis

M

masculorū cōabitū applicaret Itaq̄ demq̄
germanorū nuptias retulere huiusmodi
satisfactionē rerū mōguarū. et extra
naturā pro libidine cōpentes Desino
vult de simpliq̄s dicere. et quantas ab
initio p̄buerit plurimū legistatores abs
lutiones malignas hoīb⁹. in adulterio q̄dem
pecuniarū In corruptione autē etiā nup
tias sanantes. Quātas autē occasiones
cōtineat de abnegatione pietatis exami
nare longissimū est Jam enī apud pluri
mos oīm meditatio facta est trāsgrediendi
leges. qd̄ nō agit apud nos q̄ p̄ter eas
et diuitijs et ciuitatib⁹. et bonis alijs p̄uati
sim⁹ lex autē apud nos seruat⁹ vsq̄ ad
mortē Null⁹ vō iudeorū neq̄ si proail
abeat. ⁊ p̄uatiā ob regē quā acerū sic
metuit. vltra illū legis videat⁹ timere
p̄ceptū Igit⁹ si p̄ter virtutē legū taliter
apud eos sum⁹. concedat. qm̄ potentissimas
leges habem⁹ Si vero circa p̄uatis nos
leges iudicant p̄durare. quid ipsi iuris
me nō p̄uant meliores nō custodientes
ope sanctorū Quia igit⁹ longinquitas
t̄p̄s verissima credit⁹ om̄ esse p̄batio
Hanc ego testem faciā virtutē legistatoris
v̄t et optimis. quā ille de deo cōtradidit
Nā ai sit infirmū temp⁹ si quis eū cōparet
aliorū legistatorū etatib⁹. hūc vltra oēs
iuciet Nō nob̄ itaq̄ declarate sūt leges.
et autē alijs sp̄ hoīb⁹ zelū sui potius p̄buerit
primi quippe grecorū ad faciē. q̄ de iura
patri cōseruabāt. ipsis autē reb⁹ phie.
que tractari illa seruiti sūt. de deo filia
sapientes. humilitateq̄ vite cōmunionē
inter alterutros edocentes Si etiā p̄lis
oīm mult⁹ fuit zelus n̄c maxia pietate
culture nomē est Itaq̄ pietas grecorū.
nec vllus q̄sq̄ barbar⁹. nec vna gens
vbi septimana Iqua vacat⁹ osuetudo
n̄mme discerit. atq̄ ieiunia. et
candelabrorū incendia. sed etiā abortū
apud nos solēma plurima apd̄ multos
iugiter obseruare conant⁹ Insup̄ imitari
etiā cōcordiā. quā nos inter alterutros
obtinem⁹. et rerū partiapari suarū.
et operū dilectionē in artib⁹. et p̄dicationē
necessitatū habere p̄legib⁹ Illud

enī mirabili⁹ est. q̄ p̄ter impulsorē hui⁹ obser
uancōis ipsa p̄ se lex hoīb⁹ ita valuit obligare.
et quēadmodū deus in vniuerso mūdo cōsistit.
ita lex p̄ cūctos abulauit Vniuscūq̄ enī si suā
regionē domūq̄ cōspicit. his que discūt⁹ homer⁹
recessauit Oportet igit⁹ cūctorū hoīm malitiā
rephendere. aut etiā volūt vos ista aliena. et
p̄uata iura ante p̄p̄ta. et meliora zelari. aut
terre si hoc volūt. quiescat nob̄ p̄ iudiciā acti
sationes ingerere Nō enī pro cuiuscūq̄ maluo
lentia defendim⁹ hanc causā. sed n̄m honoram⁹
legistatorē. atq̄ credim⁹ q̄ ab illo p̄pheta de deo sit
Demq̄ nisi intelligerem⁹ ipsi virtutē legū.
nūq̄ magistra sapere sup̄ his tanto populo
zelat⁹ Sed de legib⁹ quidē et de republica nos
n̄c arctissima fca rationē i his que de anti
quitate conscripsi Nūc autē corū venimū
quāntū necessariū fuit. neq̄ aliorū vituperare
iura. neq̄ n̄c laudare p̄ponens. sed hoc
agens vt de nob̄ i iustis conscribentib⁹. et oītra
ipsam veritatē impudentissime cōtendētes
arguerē Arbitror itaq̄ p̄ hāc cōscriptionē
abundanter me q̄ p̄misi complese Demq̄ ip̄tatio
demonstrauit gen⁹ accusatorū esse certissimū
atq̄ nouū. et multos veterū in cōscrip
tib⁹ suis memoriā habentū nostri ex illis
testes exhibui Dixere itaq̄ egyptios fuisse
p̄genitores n̄os. et ostensū est. q̄ i egyptū
venierint aliunde Demde sūt m̄riti. qm̄ eandē
p̄ter eadem corporeis sūt expulsi. et apparuit
quāntū volūtate. ⁊ magnitudine fortitudinis
ad p̄p̄ta sūt reuersi Alij vero tāq̄ nequissimo
viro legistatori n̄o derogare cōtendūt Qui
virtuti dudū qd̄ ipse post illū t̄p̄us vero longissi
mū p̄hibet testimū De legib⁹ autē loqui
aphori sermone nō fuit opus Ipse nūq̄ per
semetipsas apparuere pie. et verissimā hūit
intentionē. et nō ad humanū odiū. sed ad
rerū cōmunionē potius iuitates imāntū
innocē culterit̄sq̄ iusticie segm̄tia est Et
multas expensas p̄ail abynentes sufficiētia.
et amorē laboris erudientes bello causa aua
riacē nescientes Fortes autē p̄ se esse populo
p̄parantes ad supplicia retribuenda sp̄ meū
tabiles verbis nequaq̄ arcūūcti mei possibiles
p̄. rancōnes sp̄ opib⁹ exequētes Hec enī nos sp̄
opa manifestiora litteris exhibem⁹ Quia p̄ter
ego cōfidentis dico. q̄ multarū. atq̄ meliorū

terū nos ponis q̄ alij p̄ceptores sum? Quid em̄ intrāscensibili pietate meli⁹ est. quid iusti⁹ q̄ legib⁹ obedire? Quid vtilius q̄ in alterutros vnanimis esse? Et neq̄ in mala trinitatib⁹ ab iūitē recedere. neq̄ tpe sehatatū p̄iūrias discrepare. sed in bello quidē morē cōtem nere. in pace vero artib⁹ aut agnūltine vacare. et sp̄ et vbiq̄ credere. deū respicere. et solū oīa gubernare hec igit⁹ siquidē apud alios aut scripta sūt p̄mit⁹. aut seruata firmiorē debem⁹ nos grām illis tamq̄ corū facti. discipuli vero nequaq̄ p̄mit⁹ extitere hīs p̄cipue nos vientes cognosam⁹. et p̄mā corū iūenacōne m̄am fuisse declaram⁹ Ap̄ones igit⁹ et molones. et quāq̄ mendaciū derogacōne cōfūdēt. cōiūcti p̄cūl abscedāt. tibi autē Ep̄epaphrodite veritate maxime diligenti. et p̄t similia nosse de nostro genere cogitantib⁹ Hic libellus cōscriptus esse dignoscatur. *Itē s̄t Ios̄ de mesalia it̄*

Incipit vita iūctissimorū martirū machabeorū a flauio Iosepho iudeo in libro qui int̄tulatur

Achabeorū martirū admirandē dignissima nō oratorio sermone. s̄ nō potius eloquio ad exhortacōne n̄e p̄cipue. causante polibio tradere volui Necessē est em̄ nob̄ in hys cogitacōne hūanā breuiter explicari. et passione ipsā delibe

vantis assignare sententiē Nā q̄ ad tollerandā oēm pro deo iūriā semel dimittit aīa. martirū m̄hi videt̄ implese Sūma ḡ meriti ē semel fuisse sententiā Et si for̄ p̄uendi deneget facultatē: p̄uilit tū aīta q̄ voluit Itaq̄ q̄aūq̄ renūciare s̄dō cōtentiū p̄m̄s celestib⁹ aīp̄it. p̄mū debet cogitacōne sobrietatis intrare: ut exclusa inde traditū gula. vel que illi est comes lasciuia: ructaq̄ alia q̄ mētē occupāt vicia. v̄tūis aīaleū tendat Prelatiu⁹ cōtra corpales postmodū labeis. dolorē pariter et timorē. quorū vniū anteq̄ mapias. alterū n̄c est esse cū reperis Timorē em̄ ante exap̄is q̄ ad illud venies qd̄ timebas Dolorē vero cū ad id qd̄ vereb̄aris aduenieris Multa in hac re exempla sūt for̄nū militū dei. q̄ singula forte differēt nisi m̄hi v̄tū v̄m⁹ ornāmētū suffi cerēt Quos sc̄nd⁹ s̄t̄ matris partu nō codē tpe. s̄ eadē mente p̄geniuit Prīmū itaq̄ eoz passiois auctorē eleazarū nō s̄lebo. demde q̄s inter alia quidē mater p̄uilit penas sonabo Quāuis inter illos q̄s in passione p̄m̄. q̄s vero postrem⁹ s̄t̄ explicat

human⁹ sermo nō queat. si dei sit expectanda sententiā Cōiter em̄ firmato mentis robore. sibi filēs plus mētē qm̄ vultu. fragile h̄c iudicet hū⁹ lūis vsuā. nec q̄q̄ sibi dula in s̄bi blādī mentis. vel in captiua q̄dā vome hū⁹ salub̄ fraude posuerūt. leuis apud illos ip̄m̄s horrib⁹ tortor⁹ moles cathent. et q̄libet penavū acerbitas estimata ostendebat Ut vero ad p̄ora tractatus m̄i v̄ba redeam⁹. exogitata se oīa et p̄iūsa h̄c. atq̄ queāq̄ exquisita iudias crudelitas impetorat laudabo itaq̄ in hys for̄tib⁹ robur aīoz voce qua poterō. aut vt veri⁹ dicā exponā. ad fidē gesta gestorū. q̄ sūma laus est cū blandiri nō liceat. trāsire hystorico more ergo cōpello. ad verū ordinē facti narrando Ante q̄ ergo cordiū extimete ab ipsib⁹ gentilitat⁹ arripā de cogitacōne m̄hi pauca dicenda sūt In q̄ asseui maximā p̄suacōne ēē martirū Itaq̄ vt p̄mū vocacōne sublata. repudiat̄isq̄ m̄lū for̄tib⁹ abis reuim̄s seruam⁹. cogitacō s̄nat Demde vt v̄līs penamē vsus habeat. et p̄ impendat. *ad amul⁹ dignitatū. aī⁹ nisi bone cogitacōis asseracō est Ut resistat libidim et man⁹ obuiat luxurioso op̄onant⁹ ardori. nōne cogitacōis hoc donū est? Inde ē ut cū se paulatī dormit q̄ delectat. firmiores ad resistendū viderint p̄sumat aīo dolor Pena cōtēptū et om̄acōne tantū q̄ntū cogant⁹ aspicient Atq̄ ut plus res patat cogitacōis ipsi⁹ ordmē requiram⁹ Cogitacō ē sapientia Nemo em̄ inter bonū malūq̄ diffimendo p̄t h̄c cōaliū. nisi sapie radiab⁹ fulnat In ipsam sapientiā se q̄t sp̄ sonā iustitia Iustitiā v̄tūis aī nō rehm̄ q̄. v̄tūitē comm̄t castigata sobrietatē Quadruplita itaq̄ ip̄a sapientiā Duo sūt p̄terea. q̄ aut faciūt passioē. aut impediūt. dolor et voluptas. quorū vniū sp̄ respuit. aliud sp̄ cōoptat Et vbi voluptas ē media cogitacō eiat⁹ patim. cōfir mat. aīm⁹. et pena trunnata cū glā spe maioris p̄m̄ cōtēptū inap̄it anteq̄ veniat Cū autē venerit erubescat aīm⁹ nō suscipere qd̄ voluit Cogitacō ē itaq̄ cui⁹ est oī qd̄ factū. p̄ illā animi p̄m̄cō aīta v̄tūitē ē. q̄ officio perū fūcta auctoris iustitia s̄c̄m̄ta s̄m̄idēs. et oēm sp̄m̄ noxū humoris enectat illud solū qd̄ p̄futurū intelligit manere p̄mittit Sic Sic cogitacō limandū p̄iū reddens hōiem. et ante passioē cōfirmat. et in ipsa passione coroborat Cū nō venacōis estm̄ delectat*